

aktüel
kırmızı

Anabilim Eğitim Kurumları ücretsiz yayındır.

ARALIK 2016

EZEL AKAY:
YETENEKLERİNİZİ KEŞFEDİN

NEFİSE KARATAY:
MUTLULUK NEREDEYSE
ONU BULUN VE YAŞAYIN

MUHABBET OĞUZCAN:
HER ÇOCUK
POTANSİYEL BİR DEHADIR

ATAKAN TOPALOĞLU:
DİSİPLİN BAŞARI İÇİN
GERÇEK BİR ANAHTAR

**TÜRKAN
ŞORAY**

SİNEMANIN KANUNLARINI YAZAN KADIN

Yanlış eğitimin telafisi yok

“Başarılı akademik gelecek için...”

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI

K. Ataşehir Kampüsü
Ataşehir Anadolu Lisesi
Ataşehir Ortaokulu
Ataşehir İlkokulu
Ataşehir Ana Sınıfı

Sancaktepe Kampüsü
Sancaktepe Ortaokulu
Sancaktepe İlkokulu
Sancaktepe Ana Sınıfı

Anaokulları
Suadiye Anaokulu
Dragos Anaokulu
Çekmeköy Anaokulu

YENİ
Esenşehir Anaokulu
Ataşehir Anaokulu
Koşuyolu Anaokulu

İletişim
T : 0216 415 00 00
www.anabilim.k12.tr

Başarı tesadüf değil

Sektörde 30 yılı geride bırakan bir eğitim kurumu olarak sürekli gelişmenin anlamının ve değerinin farkındayız. Yabancı dil çalışmalarından özgün müfredat ve yayınlarına, üstün zekâlı ve özel yetenekli çocukların eğitiminden yaratıcı drama uygulamalarına, ASTA ile uzaktan öğrenme platformundan, “Okul Bilgi Sistemi”ne kadar geniş bir yelpazede sürdürdüğü sektöründe fark yaratan çalışmalarıyla Anabilim, hep bir adım önde. Köklü geçmişimizden aldığımız güçle, aynı misyon etrafında bulduğumuz Anabilim Ailesi’nin inşa ettiği bu başarı tesadüf değil. Birlikte hep daha iyiye...

Kocaman ailemizden renkler bulabileceğiniz dopdolu bir Kırmızı Aktüel ile daha karşınızdayız. Kendine yetebilen üretken bireyler olarak yetiştirilen ve geleceğin umut veren bireylerini yetiştirme mücadelesini sürdüren Anabilim Eğitim Kurumları İcra Kurulu Üyesi Muhabbet Oğuzcan ile Anabilimin hayata geçirdiği yapıyı ve yarım asra yaklaşan eğitimci kişiliğini konuştuk. TEOG’da 240 sorunun tamamını yanıtlayarak gurur kaynağımız olan mezunumuz Atakan Topaloğlu, başarı hikayesiyle; yaptığı örnek davranışla kendisine duyulan sevgiyi arttıran kat görevlimiz İrfan Değirmenci de herkesi duygulandıran mektubuyla Kırmızı Aktüel’de.

Bu sayımızın başköşelerinden birinde kalplerimizde taht kurmuş, sinemanın kânnunlarını yazan kadın, Türkan Şoray var. Şoray, Anabilim öğrencileri tarafından yeniden hayat bulan “7 Kocalı Hürmüz” oyununu izlerken hissettiklerini de paylaştı bizlerle, Türk halkının ona duyduğu ve hiç eksilmeyen sevgisine duyduğu minneti de... Başköşenin diğer sahibi ise 16 Eylül 2016’da kaybettiğimiz yeri dolmaz bir isim; Damat Feritimiz, Seyit Alimiz, kıymetli sanatçımız Tarık Akan...

İki ünlü ismi daha konuk ettiğimiz Keyifli Buluşmalar köşemizde; öğrencilerimizin de eşlik ettiği ve sorular sorduğu, sıcak bir ortamda gerçekleşen Nefise Karatay ve Ezel Akay röportajlarını okuyabilirsiniz. Başka neleri mi sığdırdık bu sayıya? İşini sevmekle çıkılan yoldan üst düzey bir başarı hikâyesine, modanın renkli dünyasına, tuvallere yansıyan iç dünyalara, sporu olmazsa olmaz gören hayatlara, gripten korunmanın doğal yollarına, sevilen pek çok diziye hayat vermiş kalemin gücüne, lezzetin en renkli ve taze haline, hayatımıza yön vermemizi olumlu ya da olumsuz yönde etkileyen “özsaygı” kavramına ve gökyüzünün engin maviliklerine doğru keyifli bir yolculuğa çıkıyoruz. Anabilimin renkli, çok sesli ve zengin dünyasını yansıtan Kırmızı Aktüel’in yedinci sayısını sizlerin beğenisine sunuyor, Anabilimli olma kültürüne sahip çıkan ailemize teşekkürlerimizi iletiyoruz. 30’uncu yılımızı kutluyor olmanın heyecanı ile hazırlıklarına şimdiden başladığımız bir sonraki sayımızda görüşmek üzere.

Saygılarımızla,

Serkan Kılıç
İcra Kurulu Başkanı
Anabilim Eğitim Kurumları

6

10

HOŞ SOHBET 6
Sinemanın kanunlarını yazan kadın:
Türkan Şoray

VİZYON 10
"Her çocuk potansiyel bir dehadır"

ÖRNEK DAVRANIŞ 14
Anabilim çalışanından örnek davranış

İÇİMİZDEN BİRİ 16
Volkan Birlik: "En mükemmel meslek,
severek yaptığınızdır"

KARİYERİM 20
Rüya Büyüktetik:
"Blog dünyası bizleri daha özgür kılıyor"

KEYİFLİ BULUŞMALAR 24
Ezel Akay: "Yeteneklerinizi keşfedin ve
kendi hikâyenizi anlatmaya başlayın"

MERCEK 28
Atakan Topaloğlu: "Disiplin başarı için
gerçek bir anahtar"

SÜRÜŞ KEYFİ 32
Bahadır Sayan: "Uçmak, çocukluğumdan beri
içimde büyüttüğüm bir tutku"

MESLEK 36
Alev Toprakoğlu Uzma: "Senaryo yazmak,
zihninizdeki karakteri ete kemiğe büründürmektir"

KEYİFLİ BULUŞMALAR 40
Nefise Karatay: "Huzur ve mutluluk neredeyse
onu bulun ve yaşayın"

HOBİ 44
Zuhal Solak: "Her rengin iç dünyamda
farklı bir karşılığı var"

LEZZET DURAĞI 48
Taze meyvelerin çikolata aşkı: meyvesepeti.com

SPOR 52
Begüm Haydaroğlu: "Sporla daha iyi bir insan
olmak mümkün"

BÜYÜTEÇ 56
Meral Aydın: "Neden özsaygımızı yitiriyoruz
ve ne yapmalıyız?"

DEĞERLERİMİZ 60
Tarık Akan

SAĞLIK 64
Dr. Orhan Şahin: "5 adımda gripten
korunmanın doğal yolları"

KÜLTÜR SANAT 66

40

52

56

64

44

48

60

aktuel
kırmızı

İmtiyaz Sahibi
Anabilim Eğitim Kurumları

Yazı İşleri Müdürü (sorumlu)
Serkan Kılıç

Yayın Kurulu
Seda Zeynep Aytaçlı
Muhabbet Oğuzcan
Dr. Özgür Şimşek
Filiz Bozkan

Yönetim yeri:
Şenol Güneş Bulvarı, İkbâl Cad.
Kahraman Sok. No:1 Çamlık
K. Ataşehir/ İstanbul
Tel: 0216 415 0000
E-Posta: anabilim@anabilim.k12.tr

YAPIM

Özde *Yayıncılık*

Özde Yayıncılık ve Tasarım Hizmetleri
Tel: 0212 270 96 34
www.ozdeyayincilik.com

Genel Yayın Yönetmeni
Özden Kılıç
ozdenkilig@ozdeyayincilik.com

Editör
Erdem Çağlayan
erdem@ozdeyayincilik.com

Tasarım
Ahmet Akgül

Muhabir
Umut Ergün

Katkıda Bulunanlar
Gökçe Başturan, Hülya Deryahan

Baskı
Tüm Basım
0850 522 6889

Yayın türü: Yaygın süreli, altı aylık

TÜRK SINEMASININ SULTANI KABUL EDİLEN TÜRKAN ŞORAY, BUGÜNE KADAR HER ROLÜN ÜSTESİNDEN BAŞARIYLA GELEREK İZLEYİCİLERİN DE SULTANI OLDU. "SEVGİ NEYDİ? SEVGİ İYİLİKTİ, DOSTLUKTU; SEVGİ EMEKTİ" REPLİKLERİYLE YÜREĞİMİZİN EN KUYTUSUNA DOKUNDU. PEKİ, TÜRKAN ŞORAY'A DUYULAN SEVGİNİN NEDENİ NEYDİ; O GÜZEL GÖZLERİYDİ, SAMİMİYETİYDİ, BAŞARISIYDI, ORTAYA KOYDUĞU EMEKTİ, HERKES OLABİLMESİYDİ.

SİNEMANIN KANUNLARINI YAZAN KADIN:

Türkan Şoray

Türkiye, sinema alanında çok aşamalar kaydetmiş olsa da Yeşilçam'ın tadı bir başkaydı. O zamanlar her şeye ulaşmak günümüzdeki kadar kolay da değildi. İmkânsızlıklara rağmen bizi derinden etkileyen böylesine özel filmlerin yapılması ve rolleriyle bütünleşen oyuncuların varlığı birçoğumuz için hayret vericiydi. Özellikle Türkan Şoray filmleri şarap misali yıllanarak daha da güzelleşti, içimize işledi. Hiç bıkmadan aynı heyecanla izliyoruz beyaz perdeden televizyona yansıyan bu mucizeyi. Bizler için hep aynı yaşta sinemanın Sultan'ı; hepimizin kendinden bir şeyler bulduğu, alıp başka diyarlara götürdüğü, kimi zaman sevdiklerimizin kimliğine büründüğü bir sinema kahramanı.

Çocukluk ve gençlik yılları hayatın geri kalanını şekillendirmede çok önemli rol oynuyor. Kariyerinizde o yılların ve eğitimin rolü neydi?

Aile içinde aldığımız ilk terbiye en önemli rolü oynadı. Büyüklerimize saygıyla büyütüldük; öğretmenlerimizden çalışkan ve disiplinli olmayı öğrendik. Seçtiğimiz doğru arkadaşlardan dostluğu, paylaşmayı, sevgiyi öğrendik. Bütün bu özellikleri yaşam boyunca hayata geçirmeyi başardığım için kariyerimde bu özelliklerin etkisi olduğuna inanıyorum.

Türk sinemasının sultanı olmak da bunu yıllarca korumak da hiç kolay değil. Nedir sizi Türk halkının kalbindeki tahtta tutan?

Şöyle; yıllarca canlandırdığım karakterleri sinema seyircisi kendine çok yakın buldu, kendi gibi hissetti. Sinema salonlarında filmimizi izlerken benimle ağladı, benimle güldü, benimle beraber âşık oldu; yani kendini benim yerime koydu, beni kendi gibi hissetti, samimiyetime inandı. Şöhretin benim için anlamı, toplumda saygı görmek ve sevilme. Hayattaki duruşumla ve davranışımın belli bir çizgiyi hep koruduğumu söylüyor, beni sevenler. İnsanlar beni kalplerinde bir yere koyduysa, hep orada kalmak benim için çok önemli. Yıllar boyu seyircilerimin baş tacı olduğumu bilmek çok önemliydi, karşılıklı gönül bağımız giderek köklendi ve Allah'a çok şükür hâlâ sürüyor.

HOŞ SOHBET

TÜRKAN ŞORAY

DİLA HANIMIMIZ, SELVİ BOYLUMUZ AL YAZMALIMIZ, GONCA GÜLÜMÜZ, FOSFORLU CEVRİYEMİZ, YEDİ KOCALI HÜRMÜZÜMÜZ, LAZ KIZI GÜLLÜMÜZ, TATLI NİGARIMIZ, BALIKÇI GÜZELİ AZİZEMİZ, HAPİSHANE GELİNİMİZ, BODRUM HAKİMİMİZ, ATEŞ PARÇAMIZ, KÜSKÜN ÇİÇEĞİMİZ, NİHAVEND MUCİZEMİZ, ,“ARIMIZ, BALIMIZ, PETEĞİMİZ”, İYİ Kİ VARSINIZ VE SİZ, BU ÜLKE İÇİN ÖNEMLİ BİR DEĞERSİNİZ.

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI, SANATA ÖNEM VEREN YARATICI ÇOCUKLAR YETİŞTİRİYOR

Anabilim Eğitim Kurumlarını çok takdir ettim, çünkü erken yaşlarda çocuklarımıza sanatı sevdirmiş ve hatta bunu amaç edinmiş. Sanatı seven ve bilen gençler; yaratıcı, özgür, kendine güvenen, dünyayı tanıyan, bilen, sorgulayan, hakkını arayan, hedefleri olan gençler olacaklar. Bu nedenle Anabilim Eğitim Kurumlarını kutluyorum. İnaniyorum ki Anabilim sanat adına öğrencileriyle birlikte çok güzel çalışmalara imza atacak.

Hayata bu denli bağlı ve ilham veren bir kadın olarak bugüne ulaşmanıza katkı sağlayan bir dönüm noktanız var mı? Dönüm noktam sinemaya başlamam oldu.

Türk sinemasının bugününü bir akımla adlandırmak gerekirse, sizce en uygun sözcük ne olur? Gündeminizde yeni bir proje var mı? Özgür, bağımsız sinema akımı diyebiliriz. Kafamda oluşturmaya çalıştığım yeni projeler var ama henüz hazırlık aşamasında. Kesin bir şey yok.

Oyunculuğa, sinemaya gönül veren gençler için ufuk açacak önerilerinizi paylaşır mısınız? Tabii, başta bu mesleği sevmek çok önemli. Seviyor ve kendinize inanıyorsanız bu uğurda çok çalışarak başarılı olabilirsiniz.

Hepimizin yakından bildiği “7 Kocalı Hürmüz” oyunu Anabilim Eğitim Kurumlarında yeniden hayat buldu. O günü, hissettiklerinizi bizimle paylaşır mısınız?

Çok duygulanarak izledim. Sevgili gençlerimizin yeteneklerine hayran oldum. Oyun için ne kadar büyük emek verdiklerini fark ettim. Çok çok başarılıydılar. Yürekten kutluyorum.

Dent Group Kids

0-12 Yaş Çocuklara Özel Diş Kliniği

444 88 21
www.dentgroupkids.com

“HER ÇOCUK POTANSİYEL BİR DEHADIR”

TÜRKİYE CUMHURİYETİNİN YEŞERİP BÜYÜMESİNDE KÖY ENSTİTÜLERİNDE YETİŞEN AYDIN, ÇOK YÖNLÜ İNSANLARIN BÜYÜK PAYI VAR. HAYATLA BARIŞIK, MUASIR TÜRKİYE İDEALİ İÇİN YAŞAYAN BU İNSANLAR, KENDİLERİ GİBİ AYDINLIK BİR NESİL YETİŞTİRDİLER. İŞTE BU NESLİN DEĞERLİ BİR TEMSİLCİSİYLE, MUHABBET OĞUZCAN'LA AYDINLATAÇAĞIZ SAYFALARIMIZI. YARIM ASRA YAKLAŞAN EĞİTİMCİLİK HAYATIYLA SAYISIZ İNSANIN DÜNYASINA ANLAM KATAN OĞUZCAN, BUGÜN AKADEMİ DEHA ANAOKULU KURUCUSU VE ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI DANIŞMA KURULU ÜYESİ OLARAK GELECEĞİN UMUT VEREN BİREYLERİNİ YETİŞTİRMEK İÇİN MÜCADELESİNİ SÜRDÜRÜYOR.

Eğitimci bir ailenin, kendisini eğitime adanmış kızı olarak yetişen Muhabbet Oğuzcan, kariyeri boyunca imza attığı ilkleriyle, yetiştirdiği öğrencileriyle, bilgi dünyamızı zenginleştiren sayısız makale ve kitaplarıyla temsil ettiği değerleri, en başarılı şekilde ortaya koydu. Erenköy'de yöneticiliğini yaptığı Akademi Deha Anaokulunda ziyaret ettiğimiz Oğuzcan, sorularımıza verdiği yanıtlarla Türkiye'nin son 40 yıllık eğitim sürecine ayna tuttu. Üstün zekâlı çocukların eğitiminden, Anabilimin hayata geçirdiği yapıya kadar birçok konudaki görüşlerini paylaşan Oğuzcan'a mükemmel misafirperverliği ve samimi yaklaşımı için teşekkür ederiz.

Ömrünü eğitime adanmış biri olarak, kimi örnek aldınız?

Altı çocuklu bir ailenin en küçük çocuğuyum. Tabii bu o yıllarda benim için büyük bir avantaj oldu, çünkü ilgi hep üstümdeydi. Açıkçası biraz da şımarıktım. Ama en büyük şansım Köy Enstitüsü mezunu bir babanın kızı olmaktı. Ayrıca Amcam Mahmut Sümer de Köy Enstitüsü mezunu ve Millî Eğitim Bakanlığında görev yapmış, birçok öğretmen okulunun program geliştiricisi olarak çalışmış, pedagoğ olarak Türkiye'den ilk kez yurt dışına gönderilmiş değerli bir insandı. Hiç kuşkusuz ki, böyle eğitimci bir ailenin içerisinde yetişmek, özellikle dönemin şartlarına göre bir ayrıcalıktı. Babam Hüsnü Sümer, eğitimliğin ardından Maliye Bakanlığı'nda görev yaptı. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Maliye Bakanlığı'nın kuruluş aşamasında hizmet verdi. Biliyorsunuz, Köy Enstitüsü mezunları çok yönlü yetiştirildikleri için fark-

lı kademelerde görev alabiliyorlardı. Ne mutlu ki biz, bu düşünsel zenginlikten payımıza düşeni alabildik. Hiç unutmuyorum, babam çok sinirlendiğinde bile söylediği en sert söz, “Evinize buğday yağsın” olurdu. Yolun başında, hayat için rol modelim babamdı. Her zaman üretken insanlardı; hiçbir zaman tüketici olmadılar. Bizim kuşak, Köy Enstitüsü mezunlarının eğittiği son kuşaktır. Aynı ufka, aynı entelektüel yapıya ve farklılığa sahibiz. Ben, ilk dansımı babamla yaptım, hayata dair birçok şeyi ilk ondan öğrendim. Adabı, gerekliliklerin ardında yatan nedenleri ilk elden öğrenince, bunları yaşamınızın geri kalan kısmında titizlikle uyguluyorsunuz. Annem de Olgunlaşma Enstitüsünü yarıda bırakıp evlenmiş, son derece aydın ve altı çocuğunu özveriyle, sevgiyle büyütmiş bir kadındı.

O yıllarda geleceğe dair hedefleriniz var mıydı? Nasıl bir çocuk-tunuz?

İlkokulu Ankara'da okudum ama babamın memuriyeti nedeniyle birçok ilde bulundum. Liderlik özelliği olan bir kızdım. Herhalde bu yüzden 23 Nisan törenlerinde dönemin Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel'in koltuğuna beni oturttular. Aklımda kaldığı kadarıyla pamuk gibi çilli bir el, yanağıma dokunup, “İleride ne olacaksın” diye sordu. Ben de hiç çekinmeden “Öğretmen olacağım” diye yanıtladım. Yani öğretmenlik benim için Cumhurbaşkanı'na verdiğim bir sözdü. Gerçekten de hep öğretmen olma isteğiyle büyüdüm.

Eğitim hayatınız nasıl devam etti?

Ankara'dan sonra ortaokul son sınıftayken Mersin'e taşındık. Zaten kökenimiz Mersinliydi. Yoluma öğretmen okulunda devam etmek istiyordum ama bunun için çok zorlu bir sınavı geçmek gerekiyordu. O zamanlar öğretmen okuluna girmek bir hayli zordu. Nihayetinde önce Adana Öğretmen Okuluna ardından da Mersin Öğretmen Okulu'na girmeye hak kazandım. Tabii ailem Mersin'de olduğu için eğitimime burada devam ettim ve mezun oldum. Birinci sınıftan itibaren seçim yoluyla her yıl öğrenci başkanlığı yaptım. Hatta kendime ait bir odam bile vardı. Okul yönetiminde ciddi anlamda söz sahibiydik. Okul yöneticisi, öğretmenler ve öğrenci başkanının olduğu bir kurulda, sorunlara ilişkin çözüm üretirdik.

Öğrenciler olarak bu süreçte aktif olarak dâhil olurduk. Hatta bu yaklaşımı daha iyi ifade edebilmek adına kaynak aldığımız Köy Enstitüleri'ne dair bir hikâyeyi paylaşmak isterim. İsmet İnönü, bir köy enstitüsünü ziyarete gidiyor. O gün okul yönetimi her gün çıkan yemeklerden farklı bir menü veriyor. İnönü ayrılınca öğrenciler ayaklanıyor; “İsmet İnönü geldiği için farklı bir uygulamaya gittiniz, bu hiç adil değil” diyorlar. Bunun üzerine okul yönetimi öğrencilere açıklama yapıyor. “İsmet İnönü şeker hastası, tansiyon problemi var. Sağlık sorunlarından ötürü farklı bir diyete uyması gerekiyor. Bu nedenle o gün farklı yemek çıktı” diyor ve öğrencilerden özür diliyorlar. Bu o yıllardaki öğrenci profilini anlatabilmek adına iyi bir örnek.

Meslek hayatınıza ilk nerede adım attınız? Koşullar nasıldı?

Daha önce hiçbir kız öğretmenin görevini tamamlayamadığı, görev yapmak için gelenlerin bin bir çeşit zorlukla yıldırılıp terk ettiği bir yer olan Mersin'in Taşobası Köyü'nde mesleğe adım attım. Gerçekten de gelen kadın öğretmenler ya dağa kaldırılıyor ya kendi kaçıyor ya da köyün bir delikanlısıyla baş göz ediliyormuş. 1972 yılı; köyde elektrik yok, lojman yok. Muhtar, bana ahırın üzerinde bir oda verdi ve öğretmenliğe başladım. Halk, sizi benimsemiyor,

dışlıyor. Ben de köy kahvesine gidip ihtiyar heyetinin tam karşısına oturdum. Karşılarında çayımı içtim. Bu böyle bir süre devam etti ama sonrasında beni kabullenmek zorunda kaldılar.

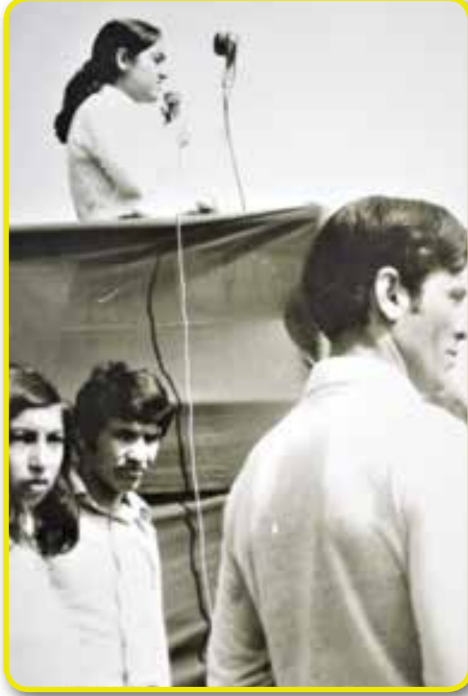
Görev yaptığım bir yılın sonunda yerel yöneticilerle görüşerek köye elektrik getirdim. Validen, kaymakama kim varsa kapısını çaldım, nihayetinde elektrikle tanışmış oldular. Bunları görünce köy halkı da beni kabullendi. İki sene kaldım orada. Ve ayrılırken hiçbir öğretmenin uğurlanmadığı şekilde, büyük bir üzüntüyle yolcu ettiler beni. Halen o köyde okuttuğum öğrenciler arasında gördüğüklerim var. Ardından yine Mersin'de iki derslikli bir okulda görev yaptım. Zaman içinde orayı 35 derslikli büyük bir okul haline getirdik.

Artık kendi ayaklarım üzerinde durmaya başlayınca üniversite sınavına girdim ve Ankara Üniversitesi Psikoloji Bölümünü kazandım. Türkiye'nin siyasi olarak çok sorunlu olduğu bir dönemdi. Ben de bu zorluklardan nasibimi aldım ve okulu bırakmak zorunda kaldım. Ancak ilerleyen yıllarda hem sınıf öğretmenliği hem de iş idaresi bölümlerinde lisans eğitimimi tamamladım.

İstanbul'a ne zaman geldiniz?

O dönemde Mersin'de eşimle tanıştım ve bir süre sonra da evlendim. Kendisi Mersin'deki en büyük kitabevinin sahibiydi. Dolayısıyla hayata bakışımız, ideallerimiz çok benzerlik gösteriyordu. Bir süre Mersin Yetiştirme Yurdunda gönüllü eğitimci yaptım. Maalesef burada bugün de benzerlerini yaşadığımız çok tatsız bir olayın ortaya çıkmasını sağladım. Yurttaki çocukların birtakım kötü ve sıradışı muameleye maruz kaldığını fark ettim. Tabii, olayın vahametini rağmen konunun çok fazla irdelenmesine izin verilmedi. Böyle bir ortamda daha fazla kalmak istemediğim için eşimle birlikte İstanbul'a, Kınalıada'ya taşındık. Şunu da eklemem lazım; eşimin ailesi çok değerli insanlar-

Muhabbet Oğuzcan, 19 Mayıs Stadyumu'nda Gençliğin Atatürk'e Cevabı'nı okuyor.

dan oluşuyordu. Kayınpederim Atatürk'ün silah arkadaşı, Çukurova Komutanı Lütfi Oğuzcan'dı. Atatürk ve Çocuk, Atatürk ve Kadın gibi önemli eserlerin yazarıdır. Şair Ümit Yaşar Oğuzcan, eşimin ağabeyidir. "Bu akşam bütün meyhanelerini dolaştım İstanbul'un" adlı eserinden hatırlayacağımız Şair ve Gazeteci Turan Oğuzbaş, teyzesinin oğludur. Dolayısıyla çok zengin bir edebi iklimin içerisinde yaşadım. Aziz Nesin'den Yaşar Kemal'e ve Can Yücel'e kadar birçok değerli insanı yakından tanıma şansım oldu. Her ay evimize gelir, uzun sohbetler ederdik. Bu esnada yine okullarda gönüllü çalışmalarım devam etti.

Okul öncesi eğitim alanındaki kariyeriniz nasıl başladı ve şekillendi?

1979 yılında bir arkadaşımın davetiyle kendisinin anaokulunda müdür olarak görev yapmaya başladım. Böylece sınıf öğretmenliğinden okul öncesi eğitim yöneticiliğine geçiş yapmış oldum, edindiğim deneyimleri burada paylaştım. Ardından bazı büyük eğitim kurumlarında görev yaptım. Nihayetinde ise tüm bu sürecin ardından 2000 yılında Akademi Deha Anaokulunun kuruluşunu gerçekleştirdim.

"Yedi yaşında kişiliğin yüzde 70'i tamamlanmış oluyor"

Türkiye'de yıllarca okul öncesi eğitim doğru bir temel üzerinden ilerlemedi. Oysa çocuk ana rahmine düştüğü andan itibaren yedi yaşına kadar kişiliğinin yüzde 70'i oluşuyor. Köy Enstitülerinin programını çok iyi bildiğim için Akademi Deha Anaokulunu kurarken, oradan hareket edip çok yönlü çocuk yetiştirme disiplinine entegre ettim ve ortaya kendime ait bir program çıkarttım. Diğer taraftan kuruluş aşamasında, oğlumu yetiştirirken edindiğim deneyimlerin de önemli katkısı oldu. Oğlum deneylere inanılmaz meraklı bir çocuktü ama ülkede doğru dürüst bir deney kitabı bulamıyordunuz. Romanya'dan deney kitabı getirtilip, fotoğraflarına baka baka deney yaptırıyordum. Bu bana şunu gösterdi. Bir anaokulunda matematik, fizik, astronomi, sanat, yabancı dil gibi alanlarda çocukların anlayabileceği ve ilgi gösterebileceği seviyede ders verilmeli.

Fen laboratuvarı bulunmalı. İşte Akademi Deha Anaokulu, bu gereklilikler üzerine kurulan bir okul. Standart anaokulu eğitiminden sıyrılıp, kendi özgün yaklaşımımızı ortaya koyduk. Bugün çocuklarımız dünyanın oluşumunu, uzayı, insan fizyolojisini anaokulunda öğreniyorlar. Her çocuk potansiyel bir dehadır.

Çocuğa değer vermek geleceği aydınlatmaktır. Bu nedenle aynı zamanda velilerle birlikte mutlaka aynı dili konuşmaya özen gösteriyoruz. Velilerimiz 23 Nisan'da tütü giyer, halkoyunu kıyafeti giyer, horoz olur, kedi olur, sahneye bir oyun koyup çocuklarını eğlendirir. Çocuklar protokolda oturur. Başbakan gelse onların önüne oturamaz. O veli de oraya çıkıp çocuğunu eğlendirmek zorunda. Kimisi sahneye çıkmadan önce sakinleştirici içiyor, kimileri arkalara gizleniyor ama mutlaka yapıyor (gülüyor). Bunu 23 Nisan'ın değerini anlatmak ve yetişkinlerin değil çocukların bayramı olduğunu hissettirmek için yapıyoruz.

Anne babaların çocukları için verdiği en hayati kararlardan biri okul seçimi. Burada yol gösterici unsurlar neler olmalı? Okul seçimi bir süreç ve ebeveynlerin bu

süreci doğru yönetebilmeleri için iyi bir araştırma yapmaları gerekiyor. Beklentilerinizi analiz edip, aynı dili konuştuğunuz okulları tercih etmek önemli. Ardından da okul ziyaretleriyle okulun yaklaşımını ve fiziki olanaklarını birebir görmeli, yöneticilerin ve öğretmenlerin ilgisini değerlendirmeli, mutlaka çocuklarınızın da fikrini sormalısınız. Çocuğunuz okula mutlu gidiyorsa bu önemli bir göstergedir. Elbette güvenilirlik, temizlik, ulaşım, sağlıklı ortam, sosyal imkânlar da mutlaka göz önünde bulundurulması gereken kriterler. Burada üstün zekâlı çocukların eğitimiyle ilgili bir parantez açmak gerekiyor. Üstün zekâlı çocukların eğitimiyle ilgili ülkemizde tam olarak oturmuş bir sistemden bahsetmek çok mümkün değil. Bu alanda öğretmen yetiştiren yeni bölümler açıldı. Kurumlar bu öğretmenleri işe alarak üstün zekâlı çocuklara eğitim verdiklerini duyuruyor. Ama o mezun olan öğretmenlerin aldıkları eğitim çok yeterli değil. Hal böyle olunca çocuk gerçekten ihtiyaç duyduğu eğitime ulaşamayabiliyor. Öğretmenlerin donanımlarının geliştirilmesi şart. Örneğin Anabilimde bu alanda Türkiye'nin en yetkin isimlerinin başında gelen Uğur Sak'ın katkısıyla hareket ediliyor. Öğretmenler

ANABİLİME KARŞI SARSILMAZ BİR GÖNÜL BAĞIM VAR

Eğitim camiasında olduğumuz için Niyazi Bey'le tanışıyorduk. Kozyatağı'ndaki okulun bugünkü kampüse taşınması aşamasında fiziki ve mesleki anlamda her şeyin en üst seviyede olması gibi bir hedefleri vardı. Bu sayede bir temasımız oldu ve Anabilim Eğitim Kurumlarına kendi alanımla ilgili danışmanlık hizmeti vermeye başladım. Başta Niyazi Bey olmak üzere Serkan Bey ve Seda Hanım, son derece modern, eğitime gerçekten gönül vermiş insanlar. Ticaretle eğitim kurumunu ayırabilen bir anlayışları var ki benim için çok önemli bir noktadır. Dolayısıyla yola çıkarken benim ideallerim, onların eğitimde çok iyi şeyler başarma istek ve hırsları aynı noktada buluşmuş oldu. Niyazi Bey, eğitimcilere ve öğretmenlere karşı son derece saygılı bir insan. Serkan Bey çok zeki, işletmeyi çok iyi bilen ve vizyonu geniş bir yönetici. Seda Hanım iyi bir öğretmen, eğitime gönül vermiş bir değer. Normalde bu üç unsuru yan yana getirebilmek hiç kolay değildir. Biz ilk başta programı şekillendirirken, öğretmen tercihini yaparken, atılacak adımları konuşurken haftada üç gün gece 12'lere kadar çalıştık. Yeri geldi tartıştık, yeri geldi kucaklaşıp ağlaştık. Bu şekilde inanılmaz zorlu bir süreç yaşadık. Ve nihayetinde bir aile şirketinden kurumsal bir dev doğdu. Kişiler gitti geldi, ihtiyaçlar değişti ama biz o masada 5 kişi olarak, çocukların geleceği için hep en iyisini tartışmaya ve hayata geçirmeye devam ettik. Anabilime karşı sarsılmaz bir gönül bağım var. Ben hep çok yönlü çocukların yetiştirilmesine katkı sağlamaya çalıştım.

Ama bu çocukların sonrasında harcanmaması gerekiyordu. Anabilim Üstün Zekâlılar Sınıfı, en ince ayrıntısına kadar tasarlandı ve hayata geçirildi. Alanında Türkiye'nin gurur kaynağı Uğur Sak da aramıza katıldı. Birçok değerli öğretmen sürece dâhil oldu. Rahmetli Ata Tezbaşaran gibi muhteşem bir eğitim duayeni Anabilime konuk oldu. Neticesinde ortaya çıkan şeye tüm samimiyetimle gönülden inanıyorum ve güveniyorum. Ayrıca torunum Mercan Oğuzcan da bir Anabilim öğrencisi.

periyodik olarak eğitim alıp, beklenen düzeye geldiklerinde üstün zekâlı çocuklara eğitim vermeye başlayabiliyor. Dolayısıyla ebeveynler hangi kurumu tercih ederlerse etsinler, eğitimin niteliğinden emin olmaları önem taşıyor. Ve elbette yalnızca ticari amaçla hareket eden yerlerden kesinlikle uzak durmak gerekiyor.

Öğretmenliğin hem ülkenin hem de dünyanın geleceği konusundaki önemi tartışılmaz. Birlikte görev yapmak istediğiniz öğretmenlerden beklentileriniz neler?

Doğruluğuna çok inandığım bir söz var; "Bir ülkenin kalkınması, öğretmen ve imamın eğitimiyle doğru orantılıdır." Öğretmenlik kutsal bir meslek midir? Kesinlikle evet. Çünkü çok az sayıda meslek vardır ki, amatör ruhunuzu alsa kaybetmemeniz gerekir. Öğretmenlik bunların başında gelir. Amatör ruhla ve ideallerle yapılır. Böyle olmazsa yetiştirdiğiniz nesillere bir katkı yapamazsınız.

Ben öğretmenliğin tıpkı bazı diğer mesleklerde olduğu gibi doğuştan gelen birtakım özellikler üzerine kurulması gerektiğini düşünüyorum. Yaratıcı olacaksın, zeki olacaksın, güçlü olacaksın, sağlam karakterli olacaksın ki öğretmen olabilesin. Çocuklar

işlenmeye hazır birer cevher olarak doğar, onları nasıl eğitirsek o insana dönüşürler.

Bu kadar üretken, çalışkan ve dinamik bir insan olarak kendinize vakit ayırabiliyor musunuz? Eşinizle ilgili neler söyleyeceksiniz?

Yaptığım iş, aslında bir anlamda kendime ayırdığım vakti ifade ediyor. Çünkü çocuklarla geçirdiğim her andan büyük keyif alıyorum. Evde ise yemeklerimi çok seven bir eşim var. Kolay kolay başka yerde yeme-yi tercih etmez. 1976 yılından beri evliyiz. Halen birbirimize "Seni seviyorum" diyebiliyoruz. Ben onun eşiyim, ablasıyım, annesiyim, kadınıyım... O da benim arkadaşım, sevgilim, oğlum, babam her şeyim. Onun için paylaşımımız çok yüksek. Evde fırsat bulursam vakit ayırdığım en keyifli şey, kitap okumak. Kitaplar dünyanın büyük kısmını oluşturuyor. Okumadığım zaman kendimi suçlu hissediyordum. Bir de uyurken beyni çalışan insanlardayım. Gece üçte kalkıp başucumda duran kâğıda not aldığım oluyor. Bunların dışında doğa vazgeçilmezim. Şimdi vakıf haline gelen Doğayı Koruma Derneğinin kurucuları arasında yer alıyorum. Halen birçok sivil toplum örgütüne de aktif olarak katkı sağlamaya çalışıyorum.

ANABİLİM ÇALIŞANINDAN ÖRNEK DAVRANIŞ

Anabilim Eğitim Kurumları Ataşehir Kampüsünde kat görevlisi olarak çalışan İrfan Değirmenci, her gün olduğu gibi Perşembe günü de, öğrenciler okuldan ayrıldıktan sonra, düzenlemek için sınıflara girdi. Okulda herkes tarafından çok sevilen Değirmenci, sınıflarda yerlere atılan, unutulmuş, belki de önemsenmeyen 5, 10, 25 kuruşların fazlalığını gördü ve öğrencilere herkesi duygulandıran bir not bıraktı. Notu bulan lise öğrencisi Burçe Kaya, bu örnek davranışı hemen okul yönetimi ve öğrenci arkadaşlarıyla paylaştı.

Yazmış olduğu mektuptan sonra kendisiyle konuştuğumuzda, öğrencilerin İrfan Abisi; "Çok uzun süre olmasa da ben de Anabilim Ailesi'nin bir parçasıyım ve bundan çok mutluyum. Kalbinde kötülük olmayan ve gerçekten iyi yürekli öğrencilerle bir arada olmak beni çok mutlu ediyor. Özellikle 10 Kasım ve 29 Ekim gibi, Mustafa Kemal Atatürk temalı özel günlerde konferans salonunun arka kısmında görevli olarak yer aldım. Onların içten ve öznenli çalışmaları, sahnedeki performansları beni çok etkiledi. Karşılaştığım bozuk paralarla ilgili küçük bir farkındalık yaratabildiysem bile ne mutlu bana! Hepsini çok seviyorum ve bu konunun buralara gelmesinden dolayı çok mutluyum" dedi.

Örnek davranışından dolayı okul yönetimi, değerli velilerimiz ve sevgili öğrencilerimiz adına iyi ve düşünceli insanların olduğunu bir kez daha hatırlatan İrfan Değirmenci'ye çok teşekkür ediyoruz. Bu vesileyle bu konuda herkesi memnun edecek çalışmalara başladığını belirtmek isteriz.

İRFAN ABİ'DEN HERKESİ DUYGULANDIRAN O MEKTUP

Sevgili öğrenci kardeşlerim, sık sık yerlere düşen 5-10-25 kuruşluk bozuk paraları almadığınızı ve önemsemediğinizi görüyorum. Rahmetli Kemal Sunal gençliğinde yerlerdeki önemsenmeyen paraları almış ve insanlar ona tuhaf gözlerle bakarmış. Ama insanlar Kemal Sunal'ın o paralarda Atatürk resmi olduğu için aldığı bilmezmiş. Sizin için önemsiz bir miktar ama üzerinde Atatürk resmi olduğu için o paralar dünyanın en değerli parasıdır. Eğer ihtiyacınız yoksa bir kutu içinde biriktirebilir, makinelerin yanına bırakabilirsiniz. Böylece minik kardeşlerimizi mutlu etmiş ve bu değerli eyleminizi öğretmiş olursunuz. Sayenizde sizin gibi Atamızı çok severler. Hatırlatmak istedim ve arkadaşlarınızla da paylaşacağınıza inanıyorum.

Sevgiler; iyi dersler.
İrfan Abiniz

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI

GREINER BIO-ONE TÜRKİYE GENEL MÜDÜRÜ
VOLKAN BİRLİK

EN MÜKEMMEL MESLEK, SEVEREK YAPTIĞINIZDIR

Öncelikle kısaca sizi tanıyabilir miyiz?

1979, İstanbul doğumluyum. Çocukluğumun bir kısmı Gültepe’de, lise yıllarım ise Üsküdar’da geçti. Kardeşim, annem ve babamla birlikte keyifli bir aile ortamımız vardı. Babam bir devlet hastanesinde görev yaptığı için medikal sektörüyle olan temasım erken yaşlarda başladı. Hatta lise döneminden itibaren yaz tatillerini çalışarak değerlendirdim. Çalışmayı, hareket halinde olmayı, insanlarla iletişim kurmayı seviyorum. Üstelik iletişim halinde olduğum insanlardan ilerleyen yıllar için birçok şey öğrenme fırsatım oldu. Bir anlamda işi mutfağında öğrendim.

Üniversite tercihinizi nasıl yaptınız? Mesleki olarak bir hedef var mıydı?

Bana hareket alanı sağlayabilecek bir alanda eğitim almak istiyordum. Üniversiteye girdiğim dönemde işletme oldukça popüler bir bölümdü. Bu düşünceyle Anadolu Üniversitesinde işletme eğitimi aldım. Tabii, iş yaşamıyla olan temasım sürdü. Medikal sektörü, küçük yaşlarda içinde olduğum için kariyer planlamamın merkezinde yer alıyordu.

Peki, mezuniyetin ardından kariyeriniz nasıl şekillendi?

Sektörden birçok tanıdığım olduğu ve hatta artık biraz tanındığım için mezun olur olmaz bir medikal firmada satış temsilcisi olarak çalışmaya başladım. Başta da belirttiğim gibi sektörün kendisi oldukça dinamik bir işleyişe sahip. Bu da benim iş tarzımla uyuyor. Satış yapmak zihni sürekli açık tutan, iletişim ve ikna yeteneklerini geliştiren bir alan. Dolayısıyla kariyerime sevdiğim bir işle başlamış oldum. İşe ilk girdiğim firma çok uluslu bir şirketin Türkiye ayağıydı. Burada yaklaşık iki sene görev yaptıktan sonra dönüştürme kararı aynı yerde başlamak üzere askere gittim. Ancak döndüğümde firmanın kurumsal yapısı değişmiş, temasta olduğum kişiler ayrılmıştı. Bu esnada farklı bir firmadan teklif gelince değerlendirdim ve ürün müdürü olarak çalışmaya başladım. Tabii burada sözü geçen ürünü de özetlemek lazım. Satışını yaptığımız ürünler hastanelerde kan almak için kullanılan vakumlu tüpler ve buna bağlı tamamlayıcı aksesuarlardı. Kan verenler hemen anlayacaktır; sağlık görevlileri testler için kanı bu tüplere alır ve gereken

MEDİKAL TEKNOLOJİLER ALANINDA DÜNYANIN ÖNDE GELEN ŞİRKETLERİNDEN BİRİ OLAN GREINER BIO-ONE, 2016 BAŞINDA TÜRKİYE’DEKİ YENİ YAPILANMASINI FAALİYETE GEÇİRDİ. ŞİRKETİN GENEL MÜDÜRÜ VOLKAN BİRLİK, AYNI ZAMANDA AİLEMİZDEN BİRİ; ANABİLİM ÜÇÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİSİ İRMAK’IN BABASI. BİZ DE VOLKAN BİRLİK’İN GENÇLERE İLHAM OLACAK ÖNERİLERİNİ VE ŞİRKETİN KURULUŞ HİKÂYESİNİ ÖĞRENMEK ÜZERE KENDİSİYLE BİR ARAYA GELDİK. BİRLİK, GENÇLERİN GELECEĞİ PLANLARKEN GENİŞ BİR PERSPEKTİFLE İMKÂNLARI DEĞERLENDİRMELERİNİ ÖNERİYOR VE EKLIYOR, “İYİ BİR EĞİTİM SÜRECİ VE ARDINDAN BAŞARILI BİR KARIYER İÇİN TEK BİR REÇETE VAR, O DA ÇALIŞMAK. ÇALIŞMAYI, GAYRET GÖSTERMEYİ BİR ZORUNLULUKTAN ZİYADE YAŞAMIN BİR PARÇASI OLARAK GÖRMEK HAYATI DAHA KOLAY HALE GETİRİYOR.”

incelemeleri gerçekleştirir. Biz yeni jenerasyon bir ürün satıyorduk. Vakumlu bir sisteme sahip olduğu için kan ürüne transfer edilirken havayla temas etmiyor, içinde olan doğru orandaki kimyasal sayesinde daha kesin test sonuçları elde edilebiliyor ve kullanıcıya daha birçok katkı sağlıyordu. İlk zamanlar sektör çalışanlarının alışkanlıkları nedeniyle çok yaygın kullanılsa da bugün hastanelerin neredeyse tamamı vakumlu kan alma sistemine sahip.

İş yaşamında bir dönüm noktanız oldu mu?

4-5 yıl ürün müdürü olarak çalıştıktan sonra aynı firmada Satış Pazarlama Direktörü unvanıyla yola devam ettim. Bundan birkaç yıl önce Sağlık Bakanlığı bir karar aldı ve tüm hastanelerin ortak alım yapmasını sağlayan Kamu Hastaneleri Birliğini kurdu. Sistemin değişmesiyle bu alanda hizmet veren şirketler olumlu ya da olumsuz yönde etkilendi. Böyle bir süreçte uzun yıllarımı vermiş olduğum marka, pazar ve değer kaybı yaşadı. Bu sebepten stratejik kararlar alıp geleceği inşa etmek hususunda hamleler yapma gerektiğini hissettim. Bunun hikâyesi kendi adıma ilginçtir. Bir sabah işe gitmek için hazırlanırken sosyal medyada bir paylaşımına denk geldim. Aynen şöyle yazıyordu: “İnsanlar hayatlarındaki dönüm noktalarını ya cesaretsizliklerinden dolayı kaybederler ya da göremedikleri için bilmeden es geçerler.” İçinde bulunduğum süreç tam da böyle bir dönüm noktasını ifade ediyordu. Ben de yurt dışındaki ana firmayla irtibata geçip, ülkemizdeki yapılanmanın yeni bir yaklaşıma ihtiyacı olduğunu açıkladım. Yurt dışına davet ettiler ve birçok görüşme ardından Greiner Bio-One Türkiye’nin kurulma kararı alındı.

“BİR SABAH İŞE GİTMEK İÇİN HAZIRLANIRKEN SOSYAL MEDYADA BİR PAYLAŞIMA DENK GELDİM. AYNE ŞÖYLE YAZIYORDU: “İNSANLAR HAYATLARINDAKİ DÖNÜM NOKTALARINI YA CESARETSİZLİKLERİNDEN DOLAYI KAYBEDERLER YA DA GÖREMEDİKLERİ İÇİN BİLMEYEN ES GEÇERLER.” BU CÜMLE GELECEĞİM ADINA ZİHNİMDE BİR İŞIK YAKTI!”

Bio-One Türkiye'yi faaliyete geçirmek için altyapı ve yeni bayi yapılanmasının temelini atmaya başladı ve şirket, Haziran 2016 tarihinde resmi olarak kuruldu. Başlangıçta danışman olarak görev aldığım Greiner Bio-One Türkiye'nin genel müdürlüğünü üstlendim. Greiner Bio-One sağlık alanında birçok ürünle dünyaya hizmet veriyor. Ülkemize sunduğumuz temel ürün şimdilik “vakumlu kan tüpleri ve tamamlayıcı ürünler”.

Her ne kadar daha önce Türkiye'yle teması olsa da Greiner Bio-One artık çok daha kurumsal bir yapıyla hizmet verecek. Kuruluş sürecinde neler yaşadınız? Türkiye pazarı nasıl bir potansiyele sahip? Hedeflerinizi paylaşır mısınız?

Yeniden bir yapı kurmak elbette çok zor bir işti ancak bu durum benim ve ekibimizin motivasyonunu daha da arttırıp, dinamik tutuyor. Çünkü firmamızın geleceği bizim attığımız ve atacağımız temeller üzerinde belirleniyor. Eminim ki gelecekte hedeflerimize ulaştığımızda kuruluş sürecini gülümseyerek güzel bir anı olarak hatırlayacağız. Tabii, hedefler hiçbir zaman bitmeyeceğinden zamanı gelince koltuğu Greiner Bio One Türkiye'yi daha da ileri götürecek gençlere bırakacağız. Greiner Bio-One, faaliyet alanı itibarıyla küresel pazarın zirvesinde yer alıyor. Hal böyle olunca bu standartları ülkemize en iyi şekilde yansıtmak adına sistemli bir şekilde hareket ettik. Ürününüz ne kadar iyi olursa olsun, onu pazara sunacak nitelikli bir insan kaynağı ve bayii ağı şart. İlk adımımızı nitelikli bir ekip oluşturarak ve aynı şekil-

de bayii ağıımızı güçlendirerek attık. Vakit kaybetmeden iletişim, pazarlama ve eğitim çalışmalarımızı hayata geçirdik. İlerleyen dönemde insan kaynağımızı destekleyeceğiz. Yaptığımız yatırım ve sarf ettiğiniz emek karşılığını mutlaka veriyor. Henüz yeni organizasyon kurulumu bir yıl olmasına rağmen Greiner Bio-One'ın bir yıl önceye göre Türkiye pazarındaki satış adetini yüzde 25, pazar payı oranını ise yüzde 3 artırdı. Türkiye çok ciddi bir potansiyel barındırıyor. Ana ürünümüz olan vakumlu kan tüplerinin hastanelerde kişi başı yıllık kullanım oranı yıllık 4 adet seviyelerinde. Nüfusumuzun 80 milyona ulaştığını düşünürsek potansiyel daha iyi anlaşılır sanırım. Bu oran Avrupa'da yıllık kişi başı civarı ile neredeyse aynı. Tabii burada ürünün pazarındaki potansiyeliyle beraber sağladığı artılar da önemli. Greiner Bio-One'ın ürettiği vakumlu kan tüpleri ve sistemleri, teknolojisi sayesinde kan testlerinin çok daha başarılı sonuç vermesi, diğer aksesuar ve kullanıma yönelik emniyetli ürünleri ile büyük katkı sağlıyor. Bu, hem insan sağlığı hem de sağlık harcamalarıyla ilgili bir durum. Dolayısıyla ürünün niteliği, sistemin geneline olumlu etki yapıyor.

Kurumsal anlamda çok yeni bir şirketiz ama ürünümüz yıllardır kullanılıyor ve pazarda başarısı kanıtlanmış durumda. Öncelikli hedefimiz önümüzdeki yıllar içerisinde organizasyonumuzu mükemmel hale getirerek, pazara vereceğimiz eğitim programları ve maksimum müşteri memnuniyeti ile potansiyelimizi zirveye taşımak. Diğer taraftan bayii yapılanmamız üzerindeki bazı yükleri üstlenerek, hem onların daha kolay

pozisyon almalarını sağlamayı hem de satış, faturalandırma, fiyatlandırma ve lojistik gibi bileşenleri en iyi hale getirmeyi planlıyoruz. Tüm bunlar ciddi bir gayret gerektiriyor. Önümüzde yoğun bir dönem var. Ancak kişisel olarak çalışmayı, güçlüklerin üstesinden gelmeyi, çözüm üretmeyi çok seviyorum. Ekibimiz de aynı motivasyona sahip insanlardan oluşuyor. Buna Greiner Bio-One'ın desteği de eklediğimizde ortaya çok büyük bir sinerji çıkıyor.

Bunca deneyime sahip bir profesyonel olarak, meslek seçimi ve gelecek planlamasıyla ilgili gençlere neler önerirsiniz?

İyi bir eğitim süreci ve ardından başarılı bir kariyer için tek bir reçete var, o da çok çalışmak. Çalışmayı, gayret göstermeyi bir zorunluluktan ziyade yaşamın bir parçası olarak görmek lazım. Üstelik sonuçlarını aldıkça daha fazla odaklanıyor, daha fazla motive oluyorsunuz. Bana göre yapılan en büyük hata gençlerin ve hatta yetişkinlerin kendilerine nefeslenme alanları yaratmamları, keyif aldıkları şeylerden uzaklaşmaları. Kanaatimce hem hedefler için gayret göstermek hem de yaşamdan zevk almamızı sağlayan ilgi alanlarına zaman ayırmak mümkün. Bunu da sistemli, planlı bir yaklaşımla gerçekleştirebiliyoruz. Aynı şekilde, işin uzmanı değilim ama deneyimlerimden yola çıkarak şunu söyleyebilirim; en iyi iş, kişinin severek yaptığı iş. İlgi alanları, ağır basan taraflar, yetenekler nelerse o çerçevede bir kariyer hedefi koymak mantıklı olacaktır. Günümüz iş dünyası birbirinden zengin alternatifler

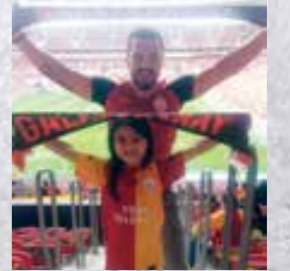
sunuyor. Bu nedenle perspektifi geniş tutmak önem taşıyor.

Yoğun çalışma temposu içerisinde ailenize yeterince vakit ayırabiliyor musunuz? Araidaki dengeyi nasıl sağlıyorsunuz?

Bu konuda çok şanslı bir insanım. Eşim Nehir, ilk kızımız Irmak dünyaya geldikten sonra havacılık sektöründe kabin memuru olarak başladığı kariyerine “Anne” olarak devam etmeyi tercih etti. Bu gerçekten çok büyük bir özveri. Dolayısıyla evin büyük patronu o. (gülüyor) Küçük kızımız Mina dünyaya geldikten sonra sorumluluğu daha da arttı. Üstelik kariyerimde de en büyük destekçim hep eşimdi. Böyle bir eşe ve çocuklara sahip olduğum için gerçekten şanslı hissediyorum. Akşam eve geldiğimde kapıyı ilk önce açmak için giriştikleri mücadele bile günün tüm yorgunluğunu anında alıyor. Son bir yılda çok yoğun bir süreç yaşadım. Ancak eşim ve kızlarımla vakit geçirebilmek için mutlaka fırsat yaratıyorum. Irmak, Anabilim üçüncü sınıfta okuyor. Sergilediği gelişime şahit olmak beni son derede mutlu ediyor.

Son olarak kişisel keyif alanlarınız neler? Geleceğe dair beklentilerinizi paylaşır mısınız?

Spor, hayatımda çok önemli yer kaplıyor. Sağlık için zaten olmazsa olmaz ama diğer taraftan en iyi stres atma ve dengelenme yönteminin spor olduğunu düşünüyorum. Her fırsatta yürüyüş yapmaya ve salona gitmeye gayret gösteriyorum. Geleceğe dair planlarımda kızlarım ön planda; ayakları yere basan, aydın bireyler olmaları için gereken olanakları sunmak temel hedefim. Şimdi çalışma zamanı. Ama günü geldiğinde eşimle birlikte daha sakin bir yaşamın hayalini kuruyoruz.

ANABİLİM, ÇOCUKLARIMIZIN KİŞSEL ZENGİNLİKLERİNİ GELİŞTİRİYOR

Çocuklarımızın iyi eğitim alması çok önemli. Ama bunun yanında hayata alışmaları, birey olabilmeleri ve yeteneklerinin desteklenmesi aynı ölçüde önem taşıyor. Anabilim, tüm bunları bir arada sağlarken, öğrencilerini yormuyor. Eğitim süreçlerinden keyif almalarını sağlıyor. Öğrencilerin kişisel zenginliklerini geliştirebileceği bir ortam sunuyor. Ve elbette her şeyden önce kızım okulunda mutlu.

Greiner Bio-One'in global organizasyonu ve ülkemizdeki yapılanması hakkında bilgi verir misiniz?

Greiner Bio-One, geçmişi 1868 yılına uzanan Avusturya merkezli Greiner Holdingin bir şirketi. Temel faaliyet alanı medikal teknolojiler üzerine üretim yapmak ve yeni teknolojiler geliştirmek. Holdingin dünya genelinde 130'dan fazla ülkede iştirakleri mevcut. Greiner Bio-One, bu yapının bir parçası olarak medikal sektörü için orijinal ürünler üretiyor ve inovasyon çalışmaları yürütüyor. Ülkemize yıllardır tek distribütör üzerinden hizmet veren Greiner Bio-One, 1 Ocak 2016 tarihi itibarıyla kendi iştiraki olarak Greiner

KARİYERİM

RÜYA BÜYÜKTETİK

DİJİTAL DEVRİMİN EN BÜYÜK YENİLİKLERİNDEN BİRİ FİKİRLERİN YEREL VE KÜRESEL OLARAK ÇOK DAHA RAHAT DOLAŞABİLMESİYDİ. BUNA PARALEL OLARAK GELİŞEN BLOGGERLIK, DÜŞÜNEN, ÜRETEK VE BİR MESAJI OLAN HERKESE YEPYENİ BİR DÜNYANIN KAPILARINI AÇTI. RÜYA BÜYÜKTETİK DE BUNDAN 10 YIL ÖNCE KEŞFETTİĞİ BLOG DÜNYASINDA KENDİ YOLUNU OLUŞTURAN VE KİTLELERE ULAŞMAYI BAŞARABİLEN BİR İSİM. AYNI ZAMANDA İÇİMİZDEN BİRİ. HAL BÖYLE OLUNCA KENDİSİYLE BLOGGER KAVRAMINI VE TEMELİNİ ANABİLİMDEN ALAN KARİYER YOLCULUĞUNU KONUŞTUK. FASHIONONBOARD.NET ADRESİNDE MODANIN EVRENSEL TRENDLERİNİ YORUMLAYAN BÜYÜKTETİK, TAKİPÇİLERİ İÇİN ARTIK BİR OTORİTE HALİNE DÖNÜŞMÜŞ DURUMDA.

Rüya Büyüktetik

BLOG DÜNYASI BİZLERİ ÇOK DAHA ÖZGÜR KILIYOR

Anabilimle yollarınız nasıl kesişti? O döneme ait neler hatırlıyorsunuz?

Anabilim ile yollarımız ortaokula başladığım sene kesişti ve liseden mezun olana kadar da bu serüven devam etti. O zaman okulumuz Kozyatağı'ndaki binasındaydı. Tüm öğretmenler, tüm öğrenciler birbirlerini tanırdı. Adeta büyük bir aile gibiydik. Böyle bir okul ortamında büyümek beni her zaman çok olumlu yönde etkiledi. Hem bizler hem de okulumuz beraber büyüdük sanırım. Şimdiki kampüsümüz bir harika ve bahsettiğim aile ruhunun kaybolmamış olması ise büyük bir şans. Okul yılları ile ilgili birbirinden güzel anlar zihnimde canlanıyor. Ama itiraf etmeliyim ki en çok Hülya Hocam ile Sema Hocam'ın derslerini özlüyorum.

Üniversite tercihinizden ve o yıllardan bahsedebilir misiniz?

Lisede Türkçe-Matematik bölümünü seçmiş, bir sene zor dayanmış, sonrasında hemen çok sevdiğim İngilizce'nin izinden giderek Yabancı Dil sınıfına yatay geçiş yapmıştım. Hedefim Amerikan Kültürü ve Edebiyatı Bölümüydü. Onu da kazandım. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesinde okudum. Benim için çok iyi bir deneyimdi. Aıştığım çevreden çıkıp başka hayatları keşfederek çok şey kattım kendime. Ayrıca hayattaki en yakın dostum da üniversitedeki yurt arkadaşım oldu. Üniversiteyi bitirip İstanbul'a geri döndüğümde Amerika merkezli bir insan kaynakları ve liderlik danışmanlığı şirketinde çalışmaya başladım.

Ve blogger olmak... Ne zaman ve nasıl yazmaya başladınız? İlk yazımın konusu neydi ve neler hissetmişsiniz?

Blog dünyasını ilk olarak 2006-2007 yıllarında üniversitedeyken keşfettim, ancak uzun bir süre sadece bir blog okuyucusu olarak hayatıma devam ettim. İlk yazımın konusunu hatırlamıyorum ancak ilk yorumu babamın bıraktığını hatırlıyorum. Çok gülmüştüm! Modaya ilgim her zaman vardı. Neredeyse tüm markaların, tasarımcıların koleksiyonlarını ezbere bilecek kadar bu işe ilgiliydim. Blog gibi özgür bir mecranın olması ise o zamanlar için çok büyük bir yenilikti. O dönem moda ile ilgili bir şeyler yapmak istiyorsanız ya dergilerde çalışmalıydınız ya da tasarımcı olmalıydınız. Moda blogları ise sektöre müthiş bir yenilik ve geleneksel medyaya apayrı bir kan getirmişti. O dönem dijital pazarın bu denli büyüyeceğini birçok kişi öngörememişti. Şimdi ise sadece dijital olarak yaşıyoruz. Akıllı telefonsuz bir saat dahi geçiremez hale dönüştük.

Bloğunuzu ne zaman açtınız? fashiononboard.net adresinde neler var? Yazarken öncelikleriniz nelerdir?

Haziran 2011'de açtım. Bu işe çok emek ve mesai harcadığımı içtenlikle söyleyebilirim. Sonrasında işler büyüdü. İki buçuk sene Türkiye'nin en çok okunan gazetelerinden birinin moda köşe yazarlığını yaptım. İngiliz kökenli global bir derginin Türkiye'deki kuruluşu zamanında genel yayın yönetmenliği görevini üstlendim. E-ticaret yapan bir markaya iki sezon koleksiyon hazırladım. Bu esnada kurumsal hayatımı 2015 yılının başında noktalandırdım ve o zamandan bu yana sadece blog yazıyorum. Blog ağırlıklı olarak moda üzerine odaklansa da lifestyle ve güzellik konularını da bulabileceğiniz bir alan.

Bu artık bir meslek ve görüldüğü gibi kolay bir iş değil, siz blogger olmak isteyenlere neler söylemek istersiniz? Bu işin incelikleri nelerdir?

Bana göre her işin inceliği öncelikle işinizi ciddiye almak. Evet, bu kolay bir iş değil. Evet, çok emek isteyen bir iş. Ve eğer tatiliniz, hafta sonunuz, seyahatiniz olsun, ben bir gün güncel bir içerik gireyim devamındaki on gün bir şey yapmayayım diyorsanız bu dünyada var olmanız imkânsız. Düzen ve disiplin bu işte çok önemli. Yaratıcı olmanız, belli bir estetik algınızın olması şart. Ve tabii ki sabırlı olmalısınız. Hiçbir başarı bir anda kazanılmıyor.

"MODA BUGÜN GÖZDE OLANDIR, STİL İSE SİZİ ZAMANSIZ KILANDIR. İÇİ DOLU OLMAYAN HER ŞEY HAVADA KALMAYA MAHKÛMDUR. DOLAYISIYLA ÖNCE KENDİNİZİ, İÇİNİZİ, BEYNİNİZİ DONATIN, STİL ARDINDAN GELİR."

Takip ettiğiniz bloggerler kimlerdir? Hangi özelliklerini beğenirsiniz?

Türkiye'de takip ettiğim ve stilini çok beğendiğim arkadaşlarım Billur Saatçi, Meriç Küçük, Nil Ertürk, Nil Ninat gibi isimler var. Bu isimler hakikaten özgün, stil sahibi ve çok üretkenler. Dünyada takip ettiğim, blogger değil "influencer" olarak nitelendirilebileceğim Miroslava Duma, Olivia Palermo gibi isimler mevcut. Ayrıca ilham almak için eski görsellere, film sahnelerine, şu anda hayatta olmayan stil ikonlarının fotoğraflarına mutlaka bakarım. İlhamın nereden geleceği asla belli olmaz, gözü hep açık tutmak lazım.

Bir blogger için güven çok önemli değil mi? Denemediğiniz ya da beğenmediğiniz bir şeyi yazmıyor ya da önermiyorsunuz. Dolayısıyla takipçileriniz size ve önerilerinize güveniyor. Bu konuyla ilgili neler söylemek istersiniz?

Kesinlikle! Farklı mecraların ister istemez bir reklam kaygısı olduğu için bir ürünü olumlu ya da olumsuz eleştirme konusunda bir noktada ellerinin kollarının bağlı kalabildiğini biliyoruz. Blogger ise tamamen özgür. Birçok insan bir ürünü satın almadan veya bir mekâna gitmeden önce blogları açıp okuyor, kararını ona göre veriyor. Tabii burada şu soru akla geliyor; bloggerlar da iş birliği yaptıkları markaları övmüyorlar mı?

KARİYERİMDE ANABİLİMİN GÜCÜNÜ HEP HİSSETTİM

Anabilimde ortaokul ve lise yıllarında edindiğim sorumluluk bilinci, olumlu düşünce ve başarı odaklılık hem üniversite hayatımda hem de kurumsal dünyada her zaman önümü açtı. Özellikle okulda öğrendiğim İngilizcenin katkısını ve ayrıcalığını hayatımın her döneminde ve her alanında hissettim, hissetmeye de devam ediyorum.

Kendi adıma şunu söyleyebilirim; önceliğim mutlaka sevdiğim, beğendiğim ve kullandığım bir ürünü takipçilerimle buluşturabilirim. Bunca yıl içerisinde kazandığım güveni boşa çıkartmayı asla istemem ve bu güveni herhangi bir parayla değiş tokuş etmem mümkün olamaz.

Peki, sizin için moda nedir? Türkiye'de modaya bakış açısı nasıl ve sonbahar-kış aylarında bizi bekleyen renkler, tarzlar neler? Tepeden tırnağa bir markaya bürün-

BANA GÖRE HER İŞİN İNCELİĞİ ÖNCELİKLE İŞİNİZİ CİDDİYE ALMAK. EVET, BU KOLAY BİR İŞ DEĞİL. EVET, ÇOK EMEK İSTEYEN BİR İŞ. VE EĞER TATİLİNİZ, HAFTA SONUNUZ, SEYAHATİNİZ OLSUN, BEN BİR GÜN GÜNCEL BİR İÇERİK GİREYİM DEVAMINDAKİ 10 GÜN BİR ŞEY YAPMAYAYIM DİYORSANIZ BU DÜNYADA VAR OLMANIZ İMKÂNSIZ.

mek, en son, en yeni çıkan modelleri satın almak sadece alım gücünüzün yüksekliğini gösterir ancak stil sahibi olmak bunun tam tersi istikamette gidebilmektir. Bunun için Jane Birkin, sepet çantasıyla hafızalara kazınmış bir ikondur; Loulou de La Falaise Yves Saint Laurent'in ilham perisidir. Moda bugün gözde olandır, stil ise sizi zamansız kılandır. İçi dolu olmayan her şey havada kalmaya mahkûmdur. Dolayısıyla daha önce de dediğim gibi önce kendinizi, içinizi, beyninizi donatın, stil ardından gelir. Ama bana yine de bu sezon neler alalım, nasıl modaya ayak uyduralım diyorsanız, size lurex kumaşlardan pırıltılı kıyafetleri, rugan etekleri, kadife elbiseleri, diz üstü çizimleri sepetinize eklemenizi önerebilirim.

Blogger dünyasına yönelik hedefleriniz ya da hayalleriniz nelerdir?

Türkiye'de iyi işler yapıyoruz; başarılı tasarımcılarımız, gelişen markalarımız bulunuyor ve burada dinamik bir pazar var. Bunu dünyaya duyurmak istiyorum. Bu kapsamda yaklaşık üç senedir dünyadaki moda haftaları kapsamında gerçekleşen defilelere katılıyor, markalarla yakın temaslarda bulunuyorum. Sektörümüze ne kadar yatırım yapabilirsek o kadar iyi. Bireysel olarak ise kendi adımla çıkartacağım markam üzerinde çalışmalarımı yoğunlaştırıyorum. Ürünün ne olacağı ise şimdilik sürpriz olarak kalsın.

Ezel Akay

“YETENEKLERİNİZİ KEŞFEDİN VE KENDİ HİKÂYENİZİ ANLATMAYA BAŞLAYIN”

BİZLER ONU YÖNETMEN, OYUNCU VE YAPIMCI OLARAK TANIYORUZ AMA EZEL AKAY KENDİSİNİ HİKÂYE ANLATICISI OLARAK TANIMLIYOR. GERÇEKTEN DE ANLATTIĞI HİKÂYELERLE SİNEMA SEKTÖRÜNE DEĞER KATAN EZEL AKAY'I ÖĞRENCİLERİMİZ BUSE BATUR, EMRE ÖZBEK, EKİN ECE ÖZDEK VE ARAL KARADAYI İLE ZİYARET ETTİK. ÖĞRENCİLERİMİZİN SORULARINI İÇTENLİKLE YANITLAYAN EZEL AKAY, “HERKEŞİN BİR YETENEĞİ VARDIR, ÖNEMLİ OLAN ONU BULABİLMEK VE O ALANDA İLERLEYEBİLMEKTİR” DİYOR.

İşini kalbiyle yapan isimler arasındasınız. Yapımcı ya da yönetmen olmasaydınız, ne olmak isterdiniz?

Bu işi sevmeden yapmak mümkün değil, dolayısıyla bu işi yapanlar zaten kalbinden yapıyordur. Sadece bazıları midelelerini de dinliyor o kadar (gülüyor). Bu da eleştirel bir şey değil, tekrar sevdikleri işi yapabilmek için gerekli bir şey. Bu iş yapmasaydım aşçı olurum. Çünkü küçüklüğümde anneme yardım ederdim ve o yaşlarda yemek yapardım. Keşfetmeyi, araştırmayı severdim. Yemek yaparken de farklı malzemeleri birbirine katarak yeni şeyler üretmeye çalışırdım. Elbette bazen çok iğrenç olurdu ama sonunda şahane lezzetler bulurdum. Hep gönlümde bir gün bu işi yapmak vardı ve artık Agora Meyhanesi'nde kafamdaki menüleri ziyaretçilerimize sunabiliyorum. Aslında aşçılık ile yönetmenlik birbirine çok benziyor. İkisinde de bir hikâye anlatıyorsunuz. Farklı birçok unsuru bir araya getiriyor; izleyicinizin ya da müşterinizin beğenmesini bekliyorsunuz.

Yönetmeni masal/hikâye/film anlatıcısı olarak tanımlıyorsunuz, değil mi?

Kesinlikle öyle. Çünkü yönetmen, doğru bir kelime değil. Bizler bir şeyleri yönetmiyor, bir araya getirip kendi bakış açımızla anlatıyoruz. Eskiden meddahlar vardı, onlardan bir farkımız yok aslında.

Bu işe nasıl başladınız? Bir projede hem yapımcı hem de yönetmen olmak zor mu? Reklam filmi yönetmenliği yaparak bu işe başladım. Buradan kazandığım parayla kendi filmlerimi hazırladım. O dönemde projelerim azdı ama başka isimlerin projelerinde sıklıkla yer aldım. Bu işi yapmasaydım başka türlü rahat edemezdim; bu nedenle kendimi ortaya koyabildiğim ve mutlu olduğum bir iş yapıyorum. Ama hem yapımcı hem de yönetmen olarak bir projede yer almak aslında istediğim bir şey değil, biraz mecburiyetten oluyor. Aslında biri işleri organize etse, biri de işin sadece sanatsal tarafıyla uğraşsa çok daha iyi olur. Böylesine bir iş birliği sinemada daha doğrudur.

Gençlere, yönetmenlere tavsiyeleriniz nelerdir?

Benim gibi yönetmenlere tavsiyem; “lütfe, birlik olalım”... En büyük problemimiz çalıştığımız ortamın kurallarını belirleyememek. Tabii ki her yönetmenin çalışma tarzı başkadır, ondan bahsetmiyorum. Genel olarak sektör sorunları için bile bir araya gelemiyoruz. Ülkemizde telif konusu hâlâ çözüme kavuşmuş değil. Dünyada, izlediğiniz filmlerde yönetmenlere 1 kuruş telif parası gönderiliyor. Filmi çok yayımlanan yönetmenler, senaristler, oyuncular böylelikle para kazanıyor. 6-7 yıl önce bu konularda adımlar atıldı, ancak bir gelişme sağlanamadı. Çünkü devletin de bu konuda düzenlemeler yapması gerekiyor. Meslek birlikleri de daha hızlı yol almalı artık. Türkiye Sinema Eseri Sahipleri Meslek Birliği, filmin üç ana telif sahibi yönetmen, senarist ve müzisyenlerin üye olduğu bir birlik; ama bir ilerleme sağlayamadık. Müzisyenler bunu MESAM ile başardı, artık telif ücreti alabiliyorlar. Bu, bizim için bir hak. İzleyicinin de bu açıdan bakması gerekiyor. Amerika'da birçok sanatçı geçimini bu şekilde sağlıyor.

BİZ BU FİMLERİ ÇOK SEVDİK

Birçok başarılı reklam filmini yöneten Ezel Akay, 1996 yılında Derviş Zaim ile "Tabutta Rövaşata" filminin yapımcılığını üstlendi. Film yurt içi ve yurt dışı birçok festivalde ödül kazanırken uluslararası alanda en çok ödül alan yerli film unvanını elde etti. Daha sonra genel yapım sorumlusu olduğu ve yönetmenliğini Yeşim Ustaoğlu'nun yaptığı "Güneşe Yolculuk" filmi Berlin Film Festivali de dahil yerel ve uluslararası birçok festivalde ödül kazandı. 2001 yılında yapımı gerçekleştirilen ve yönetmenliğini Semir Aslanyürek'in üstlendiği, "Şellale" filminin de yapımcılarından olan Ezel Akay, 2004 yılında yapımı tamamlanan Ahmet Uluçay'ın yönettiği, yurt içi ve yurt dışı festivallerde birçok ödül kazanan "Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak" adlı sinema filminin de genel yapım sorumluluğunu üstlendi. Ezel Akay, 2004 yılında başrollerini Haluk Bilginer, Özcan Deniz ve Demet Akbağ'ın paylaştıkları, "Neredesin Firuze" filmiyle de yönetmenliğini üstlendiği ilk uzun metrajlı sinema filmine imzasını attı. 2006 yılında vizyona giren, başrollerini Haluk Bilginer ve Beyazıt Öztürk'ün paylaştıkları "Hacıvat Karagöz Neden Öldürüldü?" filminin yönetmenliğini yaptı. 2009 tarihinde ise, "7 Kocalı Hürmüz" filmi vizyona girdi.

Yönetmen adaylarına gelince, eskiden film çekmek daha zor, daha pahalıydı ve imkânlar kısıtlıydı. Dolayısıyla bu konuda yol alabilmek ve yeteneğini göstermek zordu. Oysa şimdi teknolojiyle birlikte bir film çekmek, en azından bu işi yapıp yapamayacağını görmek daha kolay oldu. Yönetmen olmak isteyenler hemen film çekmeye başlamalı. Böylelikle bu alanda nasıl olduklarını görebilirler. Hatta bunun bir heves olup olmadığını erkenden fark edebilirler. Evet, bugün herkes film çekebilir ama bu alandaki yeteneğini çektiği filmle anlamak çok kolay. Tabii bu arada yeteneksiz kimse yoktur. Herkesin bir alanda mutlaka yeteneği vardır; önemli olan, onu bulup çıkarabilmesi ya da erken fark edip kendini o yönde geliştirmesidir.

Bir eseri üretirken yaşadığımız zorlu süreçler nelerdir?

Bu işin zorluğu kimsenin sizden film çekmenizi istemiyor olmasıdır. Üstelik üretim süreci meşakkatli bir süreç ve birçok uzmanlık alanı içeriyor. Hikâye anlatıcısının yani yönetmenlerin ihtiyacı olan iki şey vardır; biri hikâye, biri seyirci. Seyirci kesinlikle bu konuyla ilgilenen dediğiniz noktada, üretim süreçlerinin uzunluğu nedeniyle o konu güncelliğini kaybedebiliyor. Bu nedenle hikâyeye karar vermek de önemlidir. Pahalıya mal olan bir sanattır sinema. Öncelikle parayla mücadele ediyorsunuz. Bu sanat dalını üretebilmek için birçok insanın sorumluluğunu da üzerinize alıyorsunuz. Çünkü sen iyi bir film çekeceksin diye, orada herkes günü bir sandviç yiyerek ya da çok üşüyerek geçirebilir. Hasta olmasına ya da kendini kötü hissetmesine rağmen sete gelmek zorunda kalabilir. Biz sosyal bir işle uğraşıyoruz ve dolayısıyla yaşanan insan ilişkileri de önem kazanıyor. Ayrıca sinema hızla endüstrileşiyor. Bu değişim sinema eğitimini de değiştiriyor. Sinemada insan kaynağı sıkıntısı var. Eğitim verecek öğretmen yok. Mesela iletişim fakültelerinde yönetmenlik dersi var ama öğretmenlerin hiçbiri bir film yönetmemiş. Bu anlamda standartlar düşük yani aslında karmaşık. Senaryo hatta kamera standartları konusunda da üniversitelerle anlaşmıyoruz. Film okumaları dışında sinema eğitiminde yapılacak her şey daha pratik olmak zorunda.

Çocukluğunuzda bir idolünüz var mıydı?

Lise yıllarında oyunculuğa meraklıydım. Hayranlık duyduğum ve hayret ettiğim in-

sanlar ve filmler oldu. Ama hiç idolüm olmadı, birine benzemek istemedim.

Film çekerken çoğu zamanınız setlerde geçiyor, bu durum özel hayatınıza nasıl yansıyor?

Aslında sinema setleri zannedildiği gibi ya da dizi setleri gibi çok zor değil. Yönetmenler, yazarlar, oyuncular her dakika çalışmıyor. Sinema filmi çekerken önce hazırlık yapılıyor, konuyla ilgili araştırmalar oluyor, kitaplar okunuyor, filmin çekileceği yerlerde keşfe çıkılıyor ve dahası. İşin asıl yorucu kısmı, çekime geçildiğinde başlıyor. Dolayısıyla film çekmek uzun bir süreç. İyi bir film çekmek istiyorsanız bir yılda en fazla iki film çekebilirsiniz. Oysa dizilerde çalışmak çok zor ve çok yoruluyorsunuz. Çünkü her gün çekim yapılabilir.

Kimi zamanlar çok eleştirilen filmler çok fazla izlenebiliyor. Bir filmin başarısında temel etkenler nelerdir?

Patlıcan da çok yararsız bir sebzedir ama yeriz. Hepimiz farklı pişme şekillerini severiz buna rağmen. Ama hiç kimseye patlıcan yediği için kızamayız, eleştiremeyiz. Aynen böyle filmler de var; eğlenceli ve bir yönümüzü besleyen... Bu filmler eleştirilse de aslında endüstriye para girişi sağlayarak başka filmlerin çekilmesine katkı sağlıyor. Kazanılan paralar yeniden filmlere olanak sağlıyor ve bu sektörün içinde kalıyorsa sorun yok bence. Ancak bu tarz filmler genelde iz bırakmaz ama öyle filmler vardır ki zihnimizin, kalbimizin ve sinema dünyasının farklı bir yerinde durur. Önemli olan da bu tarz filmler çekebilmeaktır.

Sizde iz bırakan bir film var mı? Yeni projelerinizden bahsedebilir misiniz?

Fantastik bir şey yok. Sinemada hazırlıktan ziyade filmin çekildiği anları severim. "Hacıvat Karagöz neden öldürüldü" filminin bende yeri set tecrübesi açısından farklıdır. Film çekerken yaşananlar dün gibi aklımda. Çünkü farklı ve keyifliydi. Üç kamp kurmuştuk. Ormanın içerisinde ağaç evlerimiz, çadırlarımız vardı. Kendimize restoran yapmıştık. Bizim için ilginç bir tecrübe oldu. Yeni projelerimiz elbette var. 1915 yılında Nevşehir'de geçen bir dedektiflik hikâyesi var. Gürsel Konat kitabını yazdı. Bende senaryosunu yazıyorum. "Aşçı ve prenses" diye bir hikâye yazdık; Selçuklu dönemini anlatan. Ayrıca Aziz Nesin'in Zübük filmini çekmeye planlıyoruz.

ANABİLİM ÖĞRENCİLERİ ÇOK İYİ BİRER GÖZLEMÇİ

Yönetmenliğini yaptığım "Yedi Kocalı Hürmüz", 2009 yılında gösterime girmişti. Aradan geçen bunca zamandan sonra sanata duydukları aşkla bu oyunu yeniden sahneye koyan Anabilim öğrencilerini yürekte kutluyorum. Bana çok güzel duygular yaşattılar. Açıkçası bu kadarını beklemiyordum ve çok şaşırdım. Oyunculuk anlamında başarılı buldum. Çok eğlenceliydi hatta filmdeki oyuncuların varlığını da hissettim. Sanki Nurgül Yeşilçay sahnedeydi. Film ve oyuncular çok iyi gözlemlenmişler. Eğer bir videosu varsa yazarımız Gürsel Korat'a da izletmek isterim. Anabilim öğrencilerini sevgiyle kucaklıyorum.

DİSİPLİN BAŞARI İÇİN GERÇEK BİR ANAHTAR

TEOG SINAVINDA 240 SORUNUN TAMAMINI DOĞRU YANITLAYARAK TÜRKİYE BİRİNCİLERİ ARASINDA YER ALAN ATAKAN, ANABİLİMİN GURURU OLDU. BAŞARISINDA ANABİLİMDEKİ ÖĞRETMENLERİNİN KATKISININ BÜYÜK OLDUĞUNU VURGULAYAN ATAKAN, TEOG'A HAZIRLANAN ARKADAŞLARINA HEDEFLERİNİ BELİRLEMELERİNİ VE BU HEDEFE ULAŞMAK İÇİN GÜNÜ GÜNÜNE VE DÜZENLİ DERS TEKRARLARI YAPMALARINI ÖNERİYOR. ATAKAN'IN ANNESİ VE CİNER YAYIN HOLDİNG İNSAN KAYNAKLARI MÜDÜRÜ SEDA TOPALOĞLU İSE TEOG SINAV SİSTEMİNİN ÇOK ZORLU BİR SÜREÇ OLDUĞUNU, DOLAYISIYLA SONUÇ NE OLURSA OLSUN AİLELERİN ÇOCUKLARININ YANINDA OLMASI GEREKTİĞİNİ SÖYLÜYOR.

Atakan, TEOG sınavında büyük başarı göstererek Anabilim Eğitim Kurumları'nı gururlandırdı. Bu kapsamda Atakan'ın eğitim hayatında nelere özen gösteriyorsunuz; öğrenmeyle nasıl bir iletişiminiz söz konusu?

ORKUN TOPALOĞLU: Atakan hem okul dışında hem de okul içi ders ve etkinliklerde başarısını ortaya koyan bir çocuktur. Hâlâ aynı şekilde devam eden bir genç. Bu nedenle Atakan'ın TEOG başarısı, hem ailesi olarak bizim için hem de okuldaki öğretmenleri için beklediğimiz ve gerçekleşmesini umduğumuz bir sonuçtu. Okulda derslere, hafta sonu kurs ve etütlere katılımı, dersi derste dinleyerek eve gelince mutlaka günün küçük bir tekrarını yapması, düzenli ders çalışması Atakan'a başarının kapılarını açmasına yardımcı oldu. Ancak Türk Eğitim Sistemindeki sürekli değişim ve düzensizlik tüm çocukları gerçekten çok yıpratıyor. TEOG sınav sistemi çok zorlu bir süreç. Bu nedenle ailesi olarak her fırsatta Atakan'a, sonuç ne olursa olsun, hep onun yanında olduğumuzu hissettirdik. Elinden geleni yapmasının bizim için yeterli olduğunu, sonucun olumsuz olması veya beklenen başarı düzeyinde olmaması halinde bile bizim için kendisinin değerli ve önemli olduğunu vurgulamaya çalıştık. Disiplin başarı için gerçek bir anahtar. Düzenli test çözme, ders çalışma ve aile hayatı, başarıya götüren yolda önemli faktörlerdi bizim için.

TEOG sınavında 240 sorunun tamamını doğru yanıtlayarak Türkiye birincileri arasında yer aldın. Bize çalışma sisteminden bahsedebilir misin?

ATAKAN TOPALOĞLU: Söylediğiniz gibi uyguladığım çalışma sisteminin temeli disiplin. Disiplinden kastım katı bir haftalık plan yapıp ona sıkı sıkıya uymak değil. Anlatmaya çalıştığım şey klişe ama yerinde bir tabir olan "dersi derste dinleyip günü gününe çalışmak" ile özetlenebilir. Tabii ki TEOG normal sınav sürecinden daha zorlayıcı ve daha yorucu, söylediklerime ek olarak özel ders takviyesi de gerektiriyor. Dolayısıyla başarımda Anabilimdeki öğretmenlerimin yanı sıra özel ders öğretmenlerimin de katkısı büyük. Önemli konulardan biri de testleri zorlandığım konulardan çözüyor olmam. Test çözme tekniğim ise eleme yöntemi. Yani sorunun doğru cevabını bilmiyorsa yanlış olduğunu düşündüğüm şıkların üzerlerini çizerek doğru sonuca daha rahat ulaşabiliyorum.

Atakan'ın hangi özellikleri ön plana çıkıyor? İlgili alanları neler ve bu anlamda bir yönlendirme yapıyor musunuz?

SEDA - ORKUN TOPALOĞLU: Atakan küçüklüğünden beri kendinden büyüklerle daha iyi iletişim kuran, onlarla sohbet edip, sorduğu sorularla kendisine katkı sağlayan, yaşından çok olgun bir çocuktur.

“BUGÜNKÜ BAŞARIMIN TEMELİNDE ANABİLİM EĞİTİMİ VAR”

ATAKAN TOPALOĞLU: 8 yılını geçirdiğim Anabilim, benim için tabii ki çok şey ifade ediyor. Sanırım Anabilimin bana en büyük katkısı arkadaşlarımdı. Arkadaşlarım sayesinde rekabet ortamına uyum sağlamayı öğrendim. Rekabet ortamı iyiye kullandığında insanı ne kadar geliştirebildiğine bizzat tanık oldum. TEOG çerçevesinde baktığımda ise Anabilimde yardımsever ve konusuna hâkim öğretmenler var. Rehberlik Bölümü ise öğrencilere inanılmaz bir destek sağlıyor. Her bir öğretmenime de emeklerinden dolayı ayrıca teşekkür etmek isterim.

Hayvanları çok sever, özellikle kedileri. Arkadaşlarıyla yardımlaşır, onlarla ders konuları hakkında tartışarak anlaşılmayan yerleri pekiştirir. Boş zamanlarında kitap okumayı, satranç oynamayı, amatörce tenis ve masa tenisi maçları yapmayı, basket oynamayı ve film seyretmeyi seven bir çocuktur. Küçük yaşlarında yönlendirme yaptıysak da sonradan kendi isteklerine bıraktığımız zaman da doğru seçimler yapmayı başardığımızı gördükten sonra, yönlendirici değil yol gösterici rol üstlenmenin daha doğru olduğunu gördük.

Üniversite ve meslek anlamında hayallerin, hedeflerin var mı? Paylaşır mısın?

ATAKAN TOPALOĞLU: Gelecekte mekatronik mühendisi olmak istiyorum. Mekatronik mühendisliği isminden de anlaşılacağı gibi makine, elektronik ve buna ek olarak bilgisayar mühendisliği dallarını birleştiren bir mühendislik alanı. Bu konu hakkında temel çalışmalarım var ve gelecekte kariyerimi bu çalışmalarım üzerine kurmayı planlıyorum. Eğer gelecekte de toplum teknolojiyle tıpkı bugünkü gibi ilgilenirse mekatronik parçaları geliştiren bir şirket oluşturmak da planlarım arasında. Sayısal bilimlere büyük bir ilğim, merakım ve o ölçüde bir birikimim var. Belki de meslek se-

çimimde bu unsur etkili olmuştur. Mekatronik mühendisi olma amacımı gerçekleştirmek için MIT'nin en uygun -belki de en zorlayıcı- seçim olduğuna karar verdim.

Okul ile sana kalan zamanı nasıl dengeliyorsun?

Keyif aldığın bir uğraş ya da bir hobin var mı?

ATAKAN TOPALOĞLU: Tenis oynamayı seviyorum ve 3'üncü sınıfın sonundan beri tenis sporuyla ilgileniyyorum. Tarih, bilim kurgu ve mitoloji ile ilgili kitaplar okuyorum. Okul tabii ki bu uğraşlarıma bir sınırlama getiriyor dolayısıyla zaman yönetimini etkili yapmam gerekiyor. TEOG'a hazırlanan arkadaşlarıma tavsiye; kendinize hedefler belirleyin. Bu hedefinize ulaşmak için günü güne ve düzenli ders tekrarlarınızı yapın. Disiplinli bir çalışma ile hedeflerinize ulaşmanın kafanızda büyüttüğünüz kadar zor olmadığını göreceksiniz. Unutmayın ki TEOG hayatımıza açılan kapıda sadece bir araçtır. Tüm arkadaşlarıma başarılar dilerim. Derslerinize çalışmak için spor veya sanat faaliyetlerinizi kısıtlamanız en mantıklısı fakat bu alanları tamamıyla bırakmayın.

İşiniz gereği insan kaynakları konusunda uzmanınsınız. Bu anlamda eğitim sisteminin nitelikli insan kaynağını yeterince desteklediğini söylemek mümkün mü?

SEDA TOPALOĞLU: Eğitim sistemimizdeki sürekli değişim ve yapılanmanın eğitim sürecinin ilerlemesine ket vurduğunu düşünüyorum. Maalesef Türkiye'de standart bir eğitim sistemi mevcut değil. Biraz da olsa maddi olanakları olan aileler çocuklarına daha iyi bir eğitim verebilmek adına en azından yabancı dil eğitimini okulda almalarını sağlamak amacıyla, özel okullara yöneliyorlar. Diğer kesimdeki öğrenciler maalesef boş geçen dersler, etkin olmayan eğitim ve sınav sistemiyle öğretmensiz hayata hazırlanmaya çalışıyorlar. Bu anlamda gerçekten çok iyi eğitim almış, kendini geliştirmiş, en az iki yabancı dil bilen, dünya vatandaşı standartlarına uygun düşünmeye sahip bir nesil ve onun yanında hayatı hiç önemsemeyen, yarımını zamanı geldiğinde

düşünen, sorumluluk düzeyi yeterli seviyede olmayan iki uç genç neslin olduğu görülüyor. Özellikle şirkete başvuran stajyer ve yeni mezun öğrenciler gözlemlendiğinde böyle bir farklılığın ortaya çıktığını daha iyi fark ediyoruz.

Kuşaklar arası yaşanan farklılaşma başarıyı nasıl etkiliyor? Şu an okuyan hatta Z kuşağı olarak adlandırdığımız gençler hakkında ne düşünüyorsunuz?

SEDA TOPALOĞLU: Kuşaklar arasında yaşanan farklılaşmanın en önemli faktörlerinden birinin, teknolojinin çok hızlı ilerlemesi olduğunu düşünüyorum. İnsan ilişkilerinden uzaklaşan, sürekli bilgisayar, internet ve sosyal medya ile uğraşan bir nesil ortaya çıkıyor. Sıkı arkadaşlık ilişkilerinin kurulması, kitap okuma veya birlikte grup oyunlarının oynanması insan ilişkilerini güçlendiriyordu. Son dönemde “Z Kuşağı” olarak adlandırılan gençler, maalesef önce çevrelere, sonra dünyaya yabancılaşma içindeler. Genellemek yanlış olacaktır ama azımsanamayacak bölümü, dış dünyayı yeteri kadar önemsemeyen, sorumluluk bilinci yeterince gelişmemiş, okuma-araştırmak ve bir şeyler ortaya koymak yerine internet aracılığıyla hazır bilgiye kolay ulaşmanın verdiği rahatlıkla yetiştiriyor. Bu durumun olumsuzluklarını kavrayabilen gençler ise çok donanımlı bir şekilde kendilerini hayata hazırlıyor çünkü bu grup

hem teknolojinin sağladığı olanakları kullanırken hem de beşeri yönünü güçlendirmeyi başarıyor. İşte bu açıdan baktığımda Z kuşağından Türkiye için umutluyum. Umarım kendilerinin farkına varan bu kuşak temsilcileri çoğalsın ve Atatürk ilkelerini temel alarak Türkiye'yi daha hızlı ileri taşırsın.

“ANABİLİMİN DONANIMI VE ÖĞRETMENLERİNİN İLETİŞİMİ MUHTEŞEMDİ”

ORKUN TOPALOĞLU: Okul öncesi yuva eğitimi sırasında ilkökul araştırması yaparken Anabilim Eğitim Kurumları ile tanıştık. O zaman Suadiye'de küçük bir okul olarak eğitim veriyordu. Gürkan Pişkin Hoca ile ilk görüşmemizde o kadar içten ve sıcak bir karşılamayla karşılaştık ki o günü hâlâ gülümseyerek hatırlarız. Ataşehir Anabilim Okulu henüz inşaat halindeyken biz Atakan'ın kaydını yaptırmıştık bile. Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı okulumuzun eğitim sistemi ve öğretmenlerin her bir öğrenciyle sıcak iletişimi, yabancı dil eğitimine verdikleri önem bizim Anabilim'i tercih sebeplerimiz arasındaydı.

Uçmak

ÇOCUKLUĞUMDAN BERİ İÇİMDE BÜYÜTTÜĞÜM bir tutku

PILOT OLMAK, GÖKYÜZÜNÜN ENGİN MAVİLİĞİNDE YOL ALMAK ÖZELLİKLE KÜÇÜK YAŞLARDAN İTİBAREN HERKESİN HAYALİDİR. ANCAK BU BÜYÜK SORUMLULUĞU ÜSTLENMEK FİZİKSEL VE ZİHİNSEL ANLAMDA ÜST SEVİYEDE BİR YETKİNLİK GEREKTİRİYOR. BU NEDENLE EN ÇOK MERAK EDİLEN, ÜZERİNE EN ÇOK SORU SORULAN MESLEKTİR PİLOTLUK. SÖZ KONUSU MERAKA BİZ DE ORTAK OLMAK İSTEDİK VE ANABİLİM VELİSİ PİLOT BAHADIR SAYAN'LA MESLEĞİ ÜZERİNE KONUŞTUK. PİLOTLUĞUN OLDUKÇA SIKI BİR EĞİTİM GEREKTİRDİĞİNİ AKTARAN SAYAN, İLK BAŞLARDA HER UÇUŞUNDA FARKLI DUYGULAR YAŞADIĞINI ANCAK ŞİMDİ BİR UÇAĞI KULLANMANIN KENDİSİ İÇİN OTOMOBİL KULLANMAKTAN FARKSIZ OLDUĞUNU SÖYLÜYOR.

Pilot olmak birçok çocuğun hayalidir aklımda. Sizin de hayaliniz miydi? Çocukken uçmak fikri sizi nasıl gelirdi? Uçakları merak eder miydiniz mesela?

1977 senesinde Eskişehir'de doğdum. Babam o yıllarda Hava Kuvvetleri'nde subaydı. Eskişehir'de bulunmuş olanlar bilir; şehirde yürürken havaya bakanların ilk kez Eskişehir'e geldiğini anlıyoruz. Çünkü devamlı uçak sesi vardır. Telefonla bile konuşamazsınız bazen. Ama küçükken bana sorulduğunda, garip bir şekilde sahil güvenlik botu kullanmak istediğimi söylemişim. Daha sonra babamın emekliliğiyle birlikte güzel İzmir'e yerleştik. Pilot olmaya ortaokulda karar verdim. Tabii ki uçakları çok merak ediyordum. Ama o zamanlar bilgiye ulaşmak şimdiki gibi kolay değildi. İnternet yoktu mesela. Uçak üzerinden geçerse görebiliyordunuz. Ayrıca uçakla yolculuk şimdiki kadar ucuz değildi. Bu yüzden hayalleri gerçekleştirmek için biraz da şansa ihtiyaç vardı. Şansım yaver gitti diyebilirim.

Eğitim hayatınızdan bahseder misiniz? Bu anlamda bir dönüm noktası var mı?

İlk hedef askeri liseye girmektir. Yol çok uzundu. Askeri liseden sonra Hava Harp Okulu'na girmek, daha sonra da İzmir Çiğli'deki uçuş okulunu başarıyla bitirmek gerekiyordu. Tabii bu süre zarfında pilot olabilmek için sağlığımıza da çok özen göstermem şarttı. Bu yolda dönüm noktası olarak bahsedebileceğim en önemli olay askeri lisede başıma geldi. Yaya geçidi üzerinde bir araba bana çarptı. Beni hemen 9 Eylül Üniversitesi Hastanesi'ne kaldırdılar. O zamanlar yardımcı doçent olan Prof. Dr. Hasan Havıçoğlu sayesinde ayağa kalkabildim. Kaza sonrası beni arabasıyla hastaneye yetiştiren şahıs, beni başka bir hastaneye götürmeye kalksa şu an bu uçaklara anca yolcu olarak binebilecektim.

Bir pilot uçuş gününü nasıl geçiriyor? Uçuşa nasıl hazırlanıyorsunuz?

Uçuştan yaklaşık 2 saat önce servis bizi evimizden alır. Havaalanına gidince ekip odasında hazırlanmış olan uçuş planını kontrol edip kabin ekibi ile brifingimizi yaparız ve uçak başına geçeriz. Uçağımızı sefere hazırladıktan sonra misafirlerimizi uçağa kabul ederiz. Gidilecek meydana vardığımızda da aynı prosedürleri uygulayıp geri döneriz. Aklımda herkesin hayal ettiği gibi değil.

"EŞİMLE PARASAILİNG YAPTIĞIM GÜNÜ UNUTAMIYORUM. GÖKYÜZÜNDEYDİM AMA ÇOK KORKMUŞTUM. SONUÇTA HERHANGİ BİR GAZ KOLU YOKTU VE BEN KONTROL ETMİYORDUM ALETİ. YANI İŞ DIŞINDA GÖKYÜZÜNDE OLMaktan KORKUYORUM."

Yani örnek olarak Barcelona'ya gidiyorsak, orayı güzelce gezip geri dönmüyoruz. Yaklaşık 40-45 dakika uçaktan inmeden yeni misafirlerimizi alıp geri dönüyoruz. Genel olarak uçakta geçiririz zamanımızı.

Uçuş esnasında yaşadığınız ilginç bir anınızı bizimle paylaşır mısınız?

Hatırlayabildiğim en yakın olay yaklaşık üç ay önce başımıza geldi. Bodrum Havaalanında yolcuların uçağa gelişi sırasında bir çocuk, uçağa binene kadar o kadar şirinlik yaptı ki hemen kabin amirine çocuğu kokpite davet etmesini söyledik. Kokpite girip şöyle bir süzdükten sonra annesine dönüp "bende oynayabilir miyim" deyince hepimiz kahkaha boğulduk. Benim de o yaşlarda çocuklarım olduğu için aslında hiç şaşırmadım. Hayata bakışları sadece oyun üzerine.

Gökyüzünde olmak size kendinizi nasıl hissettiriyor?

Pilotluğa ilk başladığımda tarif edilemez bir heyecan ve öz-gürlük hissi vardı. Her uçuş sonrası uçağa bakıp "Bu metal yığınla biraz önce havadaydım" deyip kendimi yaşadıklarımın inandırmaya çalışıyordum. Daha sonra havada geçirdiğim zaman arttıkça olay, bir araba kullanmayla aynı hisse dönüştü. En ilginç eşimle birlikte yaptığımız parasailing idi. Gökyüzündeydim ama çok korkmuştum. Sonuçta herhangi bir gaz kolu yoktu ve ben kontrol etmiyordum aleti. Yani iş dışında gökyüzünde olmaktan korkuyorum (gülüyor).

Bir pilot olarak en çok hangi sorularla karşılaşılıyorsunuz?

Eskiden en sık karşılaştığım soru, bir uçağın nasıl uçtuğuyla ilgiliydi. Tabii teknik bilgiyi, soranın anlayabileceği şekle çevirmek zor oluyordu. O zamanlar garip veya komik olabiliyordu. Bu günlerde artık herkes her yere uçakla gidebildiği ve otobüsten daha ucuza sevdiğilerine ulaşabildiği için sorular değişti. Artık daha çok uçuşta yaşadıkları zorluklar veya hoşlarına giden uygulamalar üzerine sorular soruluyor.

Ailenizden bahseder misiniz? Çocuklarınızın mesleğinize ilgisi nasıl? Pilot olmak istiyorlar mı?

Eşimle 2007 senesinde evlendik. Kendisi bir bankada çalışıyor. İki çocuğumuzla çekirdek bir aileyiz. Daha çok küçük oldukları için mesleğime olan ilgileri şimdilik işten gelirken getirdiğim şeyler üzerine oluyor. Ama benden uzak kaldıkları için işimi pek sevmediklerini söyleyebilirim. Önümüzdeki yıllar ne getirir bilemiyorum ama pilot olmak isterlerse tabii ki desteğimi esirgemeyeceğim. Ama benim hayalim her ebeveyn gibi en azından birinin doktor olması (gülüyor).

ANABİLİMİ BAŞARILI KILAN UNSURLARDAN BİRİ, SPORA ÖNEM VERMESİ"

Anabilim Eğitim Kurumlarını seçmemdeki en büyük etken okulun spora olan bakışı ve öğrencinin gelişiminin raporlanıp velilere verilmesiydi. Benim için önemli olan okuldan çok, eğitimi verenlerin kaliteli olması. Bu da öğretmenin aynı kurumda geçirdiği zamanla doğru orantılı. Yani öğretmen mutluya işini de en iyi şekilde yapacaktır. Zaten öğrenci akademik gelişime açıksa bütün özel okullar, bir şekilde olması gereken seviyeye iyi ya da kötü ufak bir hata payıyla getiriyor. Artık eskisi gibi değil; her yerde üniversite var ve eğer çocuğunuz sınavla giremiyorsa parayla girebiliyor. Sporu ise bir çocuğun kişisel gelişimini en iyi tamamlayacağı etkinlik olarak görüyorum. Çocuklarımın okurken iyi birer sporcu olmasını istiyorum. Yansımaları için zamana ihtiyaç var ama en azından çocuklarımız okul sayesinde yüzmemekten korkmuyor.

Çocuklarınız büyürken yarınlarını bugünden garantiye alın

Çocuklar göz açıp kapayıncaya kadar büyüyor. Garantili Gelecek Hesabı açtıranlar, küçük tasarruflarla çocuklarının geleceği için birikim yapıyor. Üstelik bu hesaba özel Garantili Gelecek Sigortası'yla onların eğitim hayatını da güvenceye alıyor.

Garanti Şubeleri / 444 0 333 / garanti.com.tr

f /garanti

Garanti
Başka bir arzunuz?

**Akıllı
Kumbara
Hediye!**

Akıllı Kumbara, kampanya kapsamında 15 Nisan 2016 tarihi sonrasında Garantili Gelecek Hesabı açtıran müşterilerimize ücretsiz olarak verilecektir. Garanti Bankası, bir yıldan erken kapanan hesaplar için Akıllı Kumbara karşılığı 54 TL'yi müşteriden tahsil etme hakkını saklı tutar. Garantili Gelecek Hesabı'yla birikim yapılan her çocuk için yalnızca 1 adet Akıllı Kumbara hediye edilecektir. Kampanya stoklarla sınırlıdır. Garantili Gelecek Sigortası, Garanti Emeklilik ve Hayat A.Ş. tarafından sunulan bir eğitim sigortası ürünüdür. Son katılım tarihi 31.3.2017'dir. Ayrıntılı bilgi garanti.com.tr'de.

SENARYO YAZMAK, ZİHNİNİZDEKİ KARAKTERİ ETE KEMİĞE BÜRÜNDÜRMEKTİR

SEVİLEN BİRÇOK DİZİNİN SENARİSTLİĞİNİ YAPAN VE ÖĞRENCİLERİMİZDEN ÖMER'İN ANNESİ OLAN ALEV TOPRAKOĞLU UZMA'YI İÇTENLİĞİYLE SICACIK OLAN EVİNDE ZİYARET ETTİK. RÖPORTAJ İLERLEDİKÇE YAŞADIĞI SIKINTILARA RAĞMEN AYAKTA DURMAYI BAŞARAN, MÜCADELESİNDEN VAZGEÇMEYEN GÜÇLÜ BİR KADIN GÖRDÜK KARŞIMIZDA. ÖMER'E OLAN AŞKI, İŞİNE OLAN TUTKUSUNU SADECE KELİMELERİNDE DEĞİL, YÜREĞİNİN DERİNLERİNDEN HİSSETTİRDİ BİZE. SENARYO YAZMANIN HAYATI İYİ GÖZLEMLEMEK OLDUĞUNU SÖYLEYEN SENARİST ALEV TOPRAKOĞLU UZMA'NIN BAŞARISININ KAYNAĞI DA BU; KARAKTERLERİNİN BİZDEN BİRİ OLMASI VE SENARYOLARININ GERÇEKÇİLİĞİ. İNSAN HİKÂYESLERİ DİNLEMİYİ ÇOK SEVDİĞİNİ VE BUNLARI BİRİKTİRDİĞİNİ SÖYLEYEN UZMA, "BU İŞE BAŞLADIĞINIZDA TUTKUYLE YAZDIĞINIZ YAZILAR HIÇ KULLANILMAYABİLİR AMA ÖNEMLİ OLAN İNATLA YAZMAYA DEVAM ETMEKTİR. BAŞARI VE İYİ BİR SENARİST OLMAK İÇİN BU GEREKLİDİR" DİYOR.

Çok sevilen dizilerin senaristliğini yapan birinin, çocukluğunu da merak ediyoruz. Nasıl bir çocukluk geçirdiniz? Mesela yazmayı sevmiyordunuz ya da televizyon dünyasına merakınız nasıldı?

Kozyatağı'nda yaşadığımız apartmanın büyük bir bahçesi vardı. Çocukluğum o bahçede belime kadar otların arasında koşturarak, çitlembik ağacına tırmanarak, bisikletten düşüp üstümü başımı parçalayarak, uğur böceği toplayarak, yedi kule, saklambaç oynayarak geçti. Sokaktan eve gelmek istemezdim. Dizlerimdeki yaralara bakıp üzülürdüm, nasıl genç kız olacaktım ben? İlkokul dönemim biraz travmalı geçti. Sürekli dayak atan bir öğretmenimiz vardı. Sınıftaki diğer arkadaşlarım gibi ben de çok dayak yedim. O öğretmenim bana hayatta fakir zengin ayrımını ilk öğreten kişidir. Çünkü fakir ailelerin çocuklarını daha çok döverdi. Onların gelip haklarını savunamayacağını düşünürdüm sanırım... Ama işte o yaşlarda bunların farkında olan bir çocuktum. Hak ve adalet kavramları benim için çok önemliydi. Bir gün sıra dayacı yiyorduk. Öğretmen beni atladı. Geri dönüp "Öğretmenim bana vurmadınız" dedim. Kadın gülmekten dayacı bıraktı. Öyle derin düşünen bir çocuktum. Yazarlık hevesim ortaokulda başladı. Çok güzel kompozisyonlar yazardım, öğretmenlerim çok beğenirdi. Lisedeki edebiyat öğretmenim olağanüstü bir insandı. Ondandır çok etkilendiğimi söyleyebilirim. Bir gün ders çıkışı yanına gidip yazar olmak istediğimi söylemiştim. Çok memnun olmuştu, bana inanıyordu. Televizyon dünyasına merakım o yıllarda yoktu. Üniversitede okurken seyrettiğim bir film o renkli dünyaya olan aşkıma başlattı. Filmin ismi "Yağmurdan Önce, Before the Rain".

Sonrasında eğitim hayatınız nasıl şekillendi? Senarist olmaya ne zaman ve nasıl karar verdiniz?

Edebiyat kadar matematik ve kimyaya da aşık bir çocuktum ben... Biraz da o dönemde çevremdeki insanların yönlendirmesi ile Marmara Üniversitesi Çevre Mühendisliğine girdim. Ancak bölümümü hiç sevmemedim. Stajlar dışında da hiç çevre mühendisliği yapmadım. Okulu bitirince sinema okumak istediğime karar verdim. Ailemin desteğini alarak Yeditepe Üniversitesi Sinema-Radyo-Televizyon Bölümünde yüksek lisans yaptım. Okulu ikincilikle bitirdim. Oradaki değerli hocalarım bana doğru yerde olduğumu söylediler ve ondan sonra da kendi yolumu tamamen kendim çizdim. Bir reklam ajansına girip metin yazarı olarak işe başladım. Marmara Üniversitesinden sınıf arkadaşım Yedi

"SENARİSTLİĞE DAHA DOĞRUSU ASİSTANLIĞA YEDİ NUMARA DİZİSİYLE BAŞLADIM. BU DİZİ BENİM İÇİN BİR OKULDU VE BU NEDENLE ÇOK KIYMETLİYDİ. DEFALARCA YAZDIM, YAZDIKLARIM DEFALARCA ÇÖPE GİTTİ. DAHA İYİSİNİ YAZMAK İÇİN MASAYA YENİDEN OTURDUM. YILMADIM VE BAŞARDIM."

Numara dizisinde oyuncuydu. Onun sayesinde Yedi Numara ekibi ve senaristi Oya Yüce ile tanıştım. Senaryo asistanı olarak ekibe dahil oldum. En büyük şansım Oya Yüce'nin ekibinde yer almaktı. Muhteşem bir kalemdir kendisi... Sadece yazdıkların okuyarak bile kendinizi senarist olarak geliştirmeniz mümkündür.

Yazdığınız ilk senaryodan ve heyecanınızdan bahsedermisiniz? Senarist olmak isteyen çocuklarınıza neler söylemek istersiniz?

Dediğim gibi ilk başlangıcımı Yedi Numara'da yaptım ben... Ancak yazdıklarım hemen kullanıldı anlamına gelmesin bu... Orası bir okuldu... Defalarca yazdım, yazdıklarım defalarca çöpe gitti. Her defasında daha iyisini yazmak için masaya yeniden oturdum.

Yılmadım. Oturup ağlamak yerine

yeniden yeniden yazdım. Dolayısıyla bu mesleği seçecek olan arkadaşlar aşık oldukları cümlelerinin hiç beğenilmeyip yırtılıp atacağını göze almalılar önce... Sonra çok dizi seyretmeliler. Çünkü senaryo yazmak herhangi bir düz yazı yazmaktan çok farklı bir şey... Kafanızda sahneyi canlandırmanız lazım, karakteri bizzat görüyor, yaşıyor olmanız lazım. Bu da çok izleyerek, zamanla gelişen bir durum. Ben her insanın hamurunun aynı olduğuna inanırım. Kiminin tuzu, kiminin şekeri diğerinden fazla ama hamur aynı. Dolayısıyla her karakter bizim içimizde yaşıyor aslında... Bir insan deli divane aşık da olabilir eli kanlı bir katil de...

Koşullar, yaşam tarzı ve karşılaştığımız olaylar hamurumuza şekil verir. İşte o karakterleri içimizden bulup çıkarmak, ete kemiğe büründürmektir senaryo yazmak...

ADANALI

YEDİ NUMARA

Alev Toprakoğlu Uzma, yeni projeler için ekip arkadaşlarıyla bir arada ve sıkı bir çalışma içerisinde. Kırmızı Aktüel olarak yeni projelerinizi merakla bekliyor...

Sizin için yeri ayrı olan dizi, senaryo hangisidir, neden?

Elbette Yedi Numara, senaryo asistanı olarak mesleğe ilk girdiğim iş. Üstelik çok özel bir iş benim için çok değerli... Bunun dışında pek çok işte çalıştım ama Adanalı dizisi özeldir mesela benim için... Son sezon teslim almıştım ve gerçekten zor bir dönemde gelmişti. Bir de Küçük Gelin dizisi çok özeldir. En uzun süre çalıştığım iş hem de önemli bir amaca hizmet ediyor, küçük yaşta evlendirilen kızların acısına parmak basıyordu.

Sizi işinizde farklılaştıran özellikler nelerdir? Senaryolarınızda önem verdiğiniz ya da ön plana çıkardığınız unsurlar nelerdir?

Yedi Numara'nın senaristi Oya Yüce çok başarılı bir senaristtir, kağıda yazdığı bir şeyi okuduğunuzda adeta çekilmiş gibi kafanızda canlanır. Ben de ondan çok şey öğrendim. Özellikle gözlem yapmayı... Karakterlerinizin, senaryonuzun gerçekçi olması için bu çok önemli... Çıkıp insan içine karışmak, her yerde her çeşit insanı dinlemek, insan hikayesi biriktirmek gerek. Ben özellikle değişik hayat hikayelerini dinlemeye bayılıyorum. Onları biriktiriyorum günün birinde bir karakterimde karşıma çıkıveriyor. İşte o zaman izleyiciyi gönlünden vuruyorsunuz, çünkü "bu benim" diyerek izliyor.

İşiniz adına hedeflerinizden/hayallerinizden bahsedermisiniz?

Hayalim aslında bir kitap yazmak... O çok

daha başka bir şey çünkü... Görüntü desteğiniz yok, her şeyi o satırlarda anlatacaksınız, duyguyu, atmosferi... Elinizde kamera ya da oyuncular yok sadece kelimeler var. Oldukça zor ve bir o kadar da saygın.

Ve ailenizden bahsedermisiniz? Oğlunuzla nasıl bir iletişim söz konusu? Size keyfi veren uğraşlarınız ya da hobileriniz nelerdir?

Biz, üç kişilik bir aileyiz; oğlum Ömer, kedimiz Duman ve ben... Sıcacık, huzurlu, arada kek ve börek kokan bir yuvamız var. Eşimi 9 sene önce kaybettim, o zaman oğlumuzu yeni doğmuştum, daha bir aylıktı. Toparlanmam zaman aldı. Oğlum için ayağa kalktım. Bugün geriye baktığımda büyük bir iş başardığımı hissediyorum, mutlu oluyorum. Yaşadığım acıların aksine çok güler yüzlü bir kadınum. Oğlum da öyledir. Onunla birlikte geçirdiğim her güne şükür ediyorum. Hayattan büyük beklentilerim yok. Sahip olduklarımla mutluyum. Oğlum Ömer en büyük aşkımdır. İçimden ona karşı akan aşkın kelimelerle ifadesi yok... Birlikte oyun oynarız, gezmeye gideriz, güleriz, ağlarız. Biz ana oğul takımımız. Biz birbirimizin her şeyiyiz. Bir gün arkadaşlarına beni tanıtırken "işte benim annem böyle eğlenceli bir kadındır" dedi. O an dünyalar benim oldu. "Başarmışım" dedim kendime... Hobilere ayıracak vaktim pek yok maalesef. Ev işi, senaryo, Ömer derken gün bitiveriyor ve benim hâlâ yapacak işim oluyor. Ama özellikle yabancı dizileri takip etmeye çalışıyorum.

"ÖMER ANABİLİMDE ÇOK MUTLU, DOLAYISIYLA BEN DE MUTLUYUM"

Anabilimi seviyorum çünkü oğlum çok mutlu orada. Bu da benim için yeterli... Açıkçası içinde bulunduğumuz eğitim sisteminde çocukların aşırı baskı altında hırsla çalıştırılmasından rahatsızım. Anabilim, çocukları geleceğe hazırlarken mutluluklarını ihmal etmiyor. Oğlum orada emin ellerde... Daha ne isterim.

ÜNLÜ SUNUCU NEFİSE KARATAY'I ÖĞRENCİLERİMİZ ASLI GÜL DELİHACI, YAĞIZ DUZ, YİĞİT ODAKIR VE DENİZ HAS İLE BİRLİKTE ZİYARET ETTİK. ÖĞRENCİLERİMİZİN SORULARINI YANITLAYAN NEFİSE KARATAY, MESLEĞİYLE İLGİLİ ÖNERİLERDE BULUNDU: "ÖNEMLİ OLAN NE YAPTIĞINIZ DEĞİL, NASIL YAPTIĞINIZDIR VE NE KADAR ÇOK İSTEDİĞİNİZDİR. NE YAPIYORSANIZ EN GÜZELİNİ, EN İYİSİNİ YAPMALISINIZ. ANCAK SEVEREK YAPACAĞINIZ, MUTLU OLACAĞINIZ İŞLERDE BAŞARILI OLABİLİRSİNİZ. ÇÜNKÜ MUTLUYSANIZ MUTLU EDEBİLİRSİNİZ. AZMİNİZİ VE İNANCINIZI KAYBETMEYİN".

Nefise Karatay

HUZUR VE
MUTLULUK
NEREDEYSE
**ONU BULUN
VE YAŞAYIN**

Çocukluğunuzdan bahseder misiniz?

Çok mutlu bir çocuktum ve bir çocuğun gelişiminde bu çok önemli. Her anı doya doya yaşadım. Güzel bir çocukluğunuz olunca hayallerinizde o kadar fazla oluyor. Benim de çok fazla hayalim vardı. Piyanist, balerin ve çizimim çok iyi olduğu için mimar olmak isterdim. Mimarlık benim için hâlâ ukdedir. Omuzlarımızı taşıyamayacağımız sorumluluklar yüklenmedi. Bizler, bildiğiniz çocuktuk aslında... En azından ben bu açıdan çok şanslıydım. Çocukluğuma mutluluk ve huzur hakimdi. Oysa bugünkü çocukları görünce üzülüyorum, çünkü üzerlerinde hep bir baskı var. Çocukluklarını hayata dokunarak yaşayamıyorlar.

Nasıl bir öğrenciydiniz?

Okul hayatımda da huzurluydum. Başarılı ve prensipleri olan bir öğrenciydim. Şimdi ki öğrenciler bir yarış halindedir; sürekli sınava giriyor ve sınav stresi yaşıyor. Ailelerin eğitim konusunda mükemmeliyetçi bir tutumu var ve ben bunu doğru bulmuyorum. Bir çocuk için gelecek sadece sınav, ders başarısı olmamalı. Neyse ki öğrenciyi sadece derse hapsedmeyen, onları sosyal açıdan da besleyen Anabilim gibi okullar var. Elbette eğitim ve kariyer çok önemli ama en önemlisi bir daha yaşanamayacak olan çocukluğun mutlu geçmesi. Mutluluğunuzu neredeyse arayın bulun ve onu, o anı yaşayın.

Televizyona geçiş süreci nasıl oldu?

Number One Tv'de başladım televizyon kariyerime. Daha sonra bir güzellik yarışmasına katıldım; orada derece aldım. Sonrasında ulusal kanallara geçiş oldu ve birçok program sundum. Evet, modellik, oyunculuk da yaptım ama sunuculuk benim

"NE YAPIYORSANIZ EN GÜZELİNİ, EN İYİSİNİ YAPMALISINIZ... SEVEREK YAPACAĞINIZ, MUTLU OLACAĞINIZ İŞLERDE BAŞARILI OLABİLİRSİNİZ. AZMİNİZİ VE İNANCINIZI KAYBETMEYİN."

için bambaşka ve daha çok keyif alıyorum. 7 yıl CNN Türkte kültür sanat programı Afiş'i hazırlayıp sundum. Bu program benim için çok kıymetli. Bundan sonraki hedeflerimde bu yaklaşımda olan programlar var. Kendimi ön planda tutmak yerine zengin ve faydalı bir içerikle hedef kitle arasında aracı olmak istiyorum.

Kariyerinizdeki dönüm noktası nedir?

CNN Türkte hazırlayıp sunduğum "Afiş" programı benim için bir dönüm noktasıdır. Çünkü bu programdan sonra kariyerime farklı bir yön vermek istedim. Bu tarz programların beni daha çok mutlu ettiğini ve keyif verdiğini gördüm. Artık içeriği dolu dolu, kendime ve izleyiciye bir değer katan bu gibi programlarla ekranda olmak istiyorum. Örneğin içinde sağlık konularının da ele alındığı bir yaşam ya da bir çocuk programı yapmak hedeflerim arasında. Televizyonlarda hep aynı şeyler var; onlar da izleniyor ama en azından bu

programların yanında izleyiciyi bilgilendiren, çocuklar hakkında aileleri bilinçlendiren programlar da olmalı. Hatta bir anne olarak ben de bu programlara ihtiyaç duyuyorum. Her anlamda rehber programlar olmalı ve umarım böyle bir projenin içerisinde olurum.

Televizyonda olmak ve fark yaratmak zor mu?

Doğru projede ve doğru yerdeyseniz, şansınız da yanınızdaysa fark yaratabilirsiniz. Çok büyük işler gerekmez, küçük bir işte bile farkınızı ortaya koyup bambaşka kapılar açabilirsiniz kendinize. Önemli olan ne yaptığınız değil, nasıl yaptığınızdır ve ne kadar çok istediğinizdir. Ne yapıyorsanız en güzelini, en iyisini yapmalısınız... Severek yapacağınız, mutlu olacağınız işlerde başarılı olabilirsiniz. Azminizi ve inancınızı kaybetmeyin.

Hayatınızda "keşke" dediğiniz anlar oldu mu?

Elbette oldu, insanız neticede. Ama önemli olan yaptığımız hataları tekrar tekrar yapmamak ve ondan ders çıkarmaktır. Çünkü çıkarılan ders, gelişimimize de katkı sağlar. Hayat derslerle dolu ve öğrenmenin sonu yok. Şimdi çocuğum var ve ben ondan o kadar çok şey öğreniyorum ki... Sadece anne bana çocuklara bir şey öğretmiyor, çocuklar da ailelerine çok şey öğretiyor. Hatta bizi çocuklar eğitiyor, ben bunu kızım Maya ile birebir deneyimliyorum. Dünyanın en güzel duygusu...

Kızınız Maya 16 aylık... Ünlü bir anne olmak zor mu?

Ünlü olmak durumunu özel hayatıma taşıyorum. Özel hayatımdaki Nefise, ünlü değil yani. Bu nedenle huzurumu kaybetmedim. Hâlâ çocukluk arkadaşlarımla görüşüyorum mesela. Şöhret çok ince bir çizgi ve aslında güzel bir şey. Ama bunun dengesini iyi ayarlamak gerekiyor. Şöhreti yaşamak belki ilk zamanlar keyifli gelebilir ama sürekliliği olmayınca kaybolup gidersiniz.

Dediğim gibi özel hayatımda sadece Nefise'yim, Maya'nın annesiyim. Dolayısıyla Maya'yı gerçek bir yaşamın içerisinde büyütüyoruz. Maya daha küçük olmasına rağmen sosyal, iletişime açık, mutlu bir çocuk. Herkes çok cana yakın buluyor, hatta bu konuda benden iyi (gülüyor). Hayatımızı kendi isteklerimiz üzerine değil, Maya'nın yaşamına göre şekillendiriyoruz.

Kendinize zaman ayırabiliyor musunuz? Keyif aldığınız bir uğraşınız var mı?

Başkalarını mutlu etmek, aileniz için yaşamak ve iş yaşamında başarılı olmak çok önemli. Ama bunların yanında her zaman size ait bir alan olmalı. Size iyi gelecek uğraşlar ya da hobiler edinmelisiniz. Çünkü mutluyusanız, mutlu edebilirsiniz. Şu sıralar daha çok kızımın bir arada olsak da bana ait bir alanım var; spor. Bu alanı dilediğim zaman kullanıyorum. Spor yaparken çok mutlu oluyorum ve rahatlıyorum. Spor beni bu anlamda çok besliyor.

ANABİLİM, ÇOCUKLARIN YETENEKLERİNİ ORTAYA ÇIKARIYOR

Anabilim Eğitim Kurumları, "7 Kocalı Hürmüz" galasına beni onur konuğu olarak davet ettiğinde çok mutlu oldum ve bu kurumu yakından tanıma fırsatı buldum. Galada çok değerli isimler, herkes gibi benim de hayran olduğum Türkan Şoray da vardı. Anabilim Tiyatro Kulübü tarafından büyük bir özveriyle hazırlanan "7 Kocalı Hürmüz" müzikali muhteşimdi. Öğrencilerinin yeteneklerini bu şekilde ortaya çıkartan ve böylesi özel organizasyonlara imza atan Anabilim Eğitim Kurumlarını kutluyorum. Çünkü hayat dersten ibaret değildir, çocukların kendilerini keşfedebilmeleri için onlara olanaklar da sunulmalıdır. Görüyorum ki Anabilimde çocuklar çok yönlü bir eğitim alıyor ve yeteneklerini fark edebiliyor. Bugün de bu güzel çocuklar, benimle röportaj yaptılar. Hepsi pırıl pırıl, gözlerinin içi ışıltıyan, hedefleri olan çocuklar.

ZUHAL SOLAK:

**HER RENGİN
İÇ DÜNYAMDA
FARKLI BİR
KARŞILIĞI VAR**

İÇ DÜNYASINDA BÜYÜTTÜĞÜ
RENKLERİ TUVALLERE
YANSITARAK YAŞAMINDA
YENİ BİR SAYFA AÇAN
ZUHAL SOLAK, BİR YANDAN
DA SOSYAL SORUMLULUK
FAALİYETLERİYLE İNSAN
OLMANIN ERDEMİNİ
TOPLUMSAL BİR FAYDAYA
DÖNÜŞTÜRÜYOR. AYNI
ZAMANDA ANABİLİM
SANCAKTEPE VELİSİ OLAN
ZUHAL SOLAK, SORULARIMIZA
VERDİĞİ YANITLARLA
DERGİMİZE DEĞER KATARKEN,
EŞİ MESUT BEY VE OĞLU
TAYANÇ'LA BİRLİKTE SICAK
AİLE ORTAMINA BİZLERİ
MİSAFİR ETTİ.

Zuhale Hanım, öncelikle yaşam yolculuğunuzdan kesitlerle başlamak istiyoruz. Yetiştirdiğiniz ortamdan ve iş hayatınızdan bahsedebilir misiniz?

Boşnak kökenli bir ailenin en küçük kızı olarak Bursa'da dünyaya geldim. Bursa'nın o nevi şahsına münhasır ortamında, kültürel değerlerine bağlı bir birey olarak yetiştirildim. Bursa Ticaret Lisesini tamamladıktan sonra Türk Telekomda -özeliklemeden önceki adıyla PTT'de çalışmaya başladım. İşe girdiğimde 19 yaşındaydım. Yaşım itibarıyla birkaç yıl boyunca Türk Telekom'un en küçük çalışanıydım. Açık öğretim fakültesi açıldıktan sonra eğitimimi işletme üzerine tamamladım. 23 yıllık devlet memurluğunun ardından 2007 yılında emekli oldum.

Eşinizle nasıl tanıştınız?

Türk Telekomda görev yaptığım yıllarda yakın arkadaşlarımın kurduğu bir turizm şirketine dışarıdan destek veriyordum. Yurt içi geziler düzenliyor ve Bursa'dan Türkiye'nin çeşitli turistik bölgelerine turlar organize ediyorduk. Genç yaşta dâhil olduğum, ülkemizin çok çeşitli yerlerini tanıma fırsatı bulduğum ama bir o kadar da yorucu ve keyifli bir süreçti benim için. Sonrasında şirket-

tin kurucuları arasında yer alan bir büyüğümüzün vefat etti. Kendisini çok severdik, kaybı bizde derin bir üzüntü yarattı. Bunun üzerine gazeteyle ilan vermek için bir ajansı aradık. Ertesi gün ajanstın gelen sorumlu, sonradan hayatımı birleştireceğim insan olan Mesut Solak'tı. Çok iyi hatırlıyorum; daha ilk tanışmamızda güzel bir iletişim doğmuştu aramızda. 1 Mayıs 1993 tarihinde tanıştık. Tam bir yıl sonra 1 Mayıs 1994 tarihinde de evlendik. Eşim ara sıra "Birlikteliğimiz tüm dünyada bayram olarak kutlanıyor" diye takılır bana (gülüyor).

Çalışan bir anne olarak çocuklarımızı yetiştirirken zorlandınız mı?

Büyük oğlum 1995 yılında dünyaya geldi. Anne olduktan sonra turizm şirketindeki görevimi bıraktım ama memuriyetim devam etti. Ağabeyimle aynı apartmanda yaşadığımız için yeğenimin büyüme aşamasında hep yanımdaydım. Dolayısıyla bir annelik stajı yapmış oldum. Oğlum dünyaya gelince bu defa Bursa'nın başka bir bölgesine, ablamın oturduğu apartmana taşındık. Ablam, oğlumu büyütürken en büyük destekçim oldu. Onun sayesinde çok zorluk çekmedim. Bizim için asıl dönüm noktalarından biri 90'ların sonunda yaşanan ekonomik krizdi. Şartlar zorlaşınca eşim işini İstanbul'a taşıdı ve bizim için yaklaşık 10 yıl sürecek olan mecburi ayrılık dönemi başladı. Ama sağ olsun eşim haftada üç gün mutlaka Bursa'ya gelip, ilgisini ve sevgisini üzerimizden eksik etmezdi. 2004 yılında küçük oğlum Tayanç, dünyaya geldi. 2007 yılında, 42 yaşındayken emekli oldum.

Emeklilikten sonra sizin için nasıl bir yaşam başladı?

Emekli olduktan sonra İstanbul'a taşınmayı büyük oğlumuzun okulu nedeniyle ertelemek zorunda kaldık. Bu arada eşimin İstanbul'daki şirketinin Bursa şubasını açtık.

Bir süre yürütmek için gayret gösterdim ama ticaretle, özellikle satışta hiç iyi olmadığım için kapatmak zorunda kaldık. 2009 yılında ise nihayet İstanbul'a taşındık. Tayanç, anaokuluna İstanbul'da başladı. Ben de boş durmak istemediğim için yine eşimin İstanbul'da açtığı yaz okulunda üç yıl boyunca görev yaptım. Öğrencilerin yaz dönemini en iyi şekilde değerlendirebilmeleri için faaliyetler düzenliyorduk. Ancak üç yılın sonunda yorulduğumu hissettiğim için buradan da ayrıldım. Sağ olsun eşim hep destekçimdi.

Peki, el sanatlarına ve resme olan ilginizi ne zaman keşfettiniz?

Küçük yaşlarda annemden aldığım klasik örgü eğitiminin dışında el sanatlarına ya da resme özel bir ilgi duyduğumu pek fark etmemiştim açıkçası. Memuriyetin dışında başta da bahsettiğim gibi farklı işlerle temasım oldu. Ama hiçbirisi uzun dönemli hale gelmedi. Evde oturmayı, vaktimi boşa geçirmeyi hiç sevmiyorum. Bu nedenle yaklaşık 5 yıl önce bir arayışa girdim ve Halk Eğitim Merkezinin kurslarını keşfettim. Önce boyama kurslarına gittim. Bir şeyler üretmek, yeni insanlar tanımak zihinsel anlamda bir rahatlama sağlıyor. Yaptıklarınız beğenildikçe motivasyonunuz artıyor. Üstelik sizinle aynı zevklere sahip insanlarla bir arada oldukça, oluşan fikir zenginliğinden de istifade edebiliyorsunuz. Ayrıca araştırma güdünüz tetikleniyor. Örneğin bu dünyaya adım atınca ahşap boyama alanında ülkemizin önde gelen isimlerinden biri olan Ece Aymer'e ulaştım ve kendisinden hızlandırılmış kurs aldım.

MESUT SOLAK: ZUHAL'LE BİRLİKTE FARKINDALIK PLATFORMUNDAYIZ

Eşim, son derece yetenekli ve pozitif bir insan. Evliliğimiz boyunca çok özveri gösterdi. Dolayısıyla mutlu aile yaşamımızda asıl pay kendisine ait. Son yıllarda yeteneklerinin daha çok farkına varması beni de mutlu ediyor. Ancak çok daha hızlı yol alabileceğini, resimdeki kabiliyetini ilerletebileceğini düşünüyorum. Diğer taraftan parçası olmaktan mutluluk duyduğumuz Farkındalık Platformunda da birlikte yer alıyoruz. Kendi karnımız doyduğunda her şeyin bitmediğine inanan bir insanım. Farkındalık Platformu, bu düşünceden temel alarak son yıllarda ciddi bir ayrışmanın içerisinde giren toplumun arasındaki bağı yeniden sıkılaştırmayı hedefliyor.

Boyaların kokusu, renklerin cazibesi beni bir adım sonraya taşıdı ve yağlı boya resim yapmaya başladım. Şu an yaptığımız resimler replika. Yani özgün eserlerin kopyalarını resmediyoruz. Ama inanın, bunu yaparken bile mutlaka kendi iç dünyanızdan bir şeyler yansıyor tuvale.

Yağlı boyada odaklandığınız bir konu ya da tarz var mı?

Şu an hâlâ eğitim aşamasında olduğum için odaklandığım tek bir konu yok. Her yaptığımız resimde tekniğimizi biraz daha geliştirmeye çalışıyoruz. Gölgeyi, ışığı her resimde farklı ele alarak perspektifimizi ilerletiyoruz. Yani henüz basamakları çıkıyoruz. Sanat, uçsuz bucaksız bir alan. Sınırları, hayal gücünüz belirliyor. Ama şunu söyleyebilirim; renklere aşığım. Cıvıl cıvıl, rengârenk olan her şeyi seviyorum. Dolayısıyla tablolarımda renkler ön planda. Her renk, iç dünyamdan başka bir duyguyu temsil ediyor. İç karartan resimlerden keyif almıyorum.

Tuvalin karşısında olmak size neler hissettiriyor?

Pazartesi ve salı günleri kursa gidiyorum. Ama bir sonraki haftayı ipe çekiyorum, orada olmayı özlemiyorum. Ortaya çıkan sonuç beni her şekilde mutlu ediyor. Bir de insanların tablolarınızı beğeniyor olması tarifi zor bir tatmin duygusu yaratıyor. Hediyeleşmeyi çok seviyorum. Bu nedenle biri bir tablomu beğendiyse mutlaka hediye ediyorum. Zaman çok kıymetli. Onu boşa harcamaya hakkımız yok. Dolayısıyla resim

TAYANÇ SOLAK: ANABİLİM SAYESİNDE OKULU DAHA ÇOK SEVDİM

Çok şanslı bir insan olduğumu düşünüyorum. Zira mükemmel bir aileye sahibim. Annem ve babam, çalışkan, özverili insanlar. Bizler için ellerinden geleni yapıyorlar. Sosyal anlamda da faal bir yaşantıları var. Anabilim, benim için çok özel. Okul hayatını daha çok sevmemi sağladı. Gelecekte mühendis olmak istiyorum. Vakit bulduğumda annemin sanatla ilgili çalışmalarına yardım etmekten keyif alıyorum.

benim üretme ve belki de kimliğimi yansıtmaya biçimim.

Bu özel uğraşlarımız ve aileniz dışında odaklandığınız başka bir şey var mı?

Eşimin öncülük ettiği ve birçok değerli insanın katkı sağladığı bir platformumuz var; "Farkındalık Platformu." Her insanın kendi etki alanı içerisinde başkalarına katkı sağlayabileceğini düşünüyorum. Farkındalık Platformu, bu etkinin daha geniş bir alana yayılmasını mümkün kılıyor. Hedefimiz, ihtiyacı olan insanların yaşamına dokunmak; kişisel farklılıkları, beklentileri bir kenara bırakıp elimizden geldiğince çözüm üretmek. Herhangi bir ticari veya siyasi kaygı gütmeyen, insan olmanın erdemini paylaşmaya çalışıyoruz. Son olarak anneleriyle birlikte Bayrampaşa Cezaevi'nde bulunan çocukların, mama ve bez gereksinimlerini giderdik. Kadınların birtakım ihtiyaçlarını topladık. Bunu yaparken herhangi bir maddi destek kabul etmiyoruz. Yalnızca çevremizdeki insanları harekete geçiriyoruz ve malzeme bağışlarını ihtiyaç sahiplerine aktarıyoruz. Benzer çalışmayı sağlık, eğitim gibi alanlarda da yürütüyoruz. Amaç, farkındalık yaratarak toplumsal duyarlılığı elimizden geldiğince üst seviyeye taşımak. Farklı uzmanlıklardan birçok insan, bu platformda faaliyet gösteriyor.

ANABİLİMİ ÇOK SEVİYORUZ

Tayanç, 4'üncü sınıfa kadar bir devlet okulunda okudu. Ancak eğitim sisteminde birtakım değişiklikler yapılmıca, devlet okulunun yeterli olmayacağını düşündük. Yakından görüştüğümüz dört aileyle birlikte özel okul arayışına girdik. Her hafta sonu okulları ziyaret ediyor, kriterlerimize göre alternatiflerin sayısını azaltıyorduk. Bu süreçte Anabilimle tanıştık. Bizim için en önemli kriterler okulun öğrencilere ilgi alanları doğrultusunda bir eğitim sunması ve Atatürk ilkelere bağlı bireyler yetiştirmeye özen göstermesiydi. Nihayetinde Anabilimin bu anlamda en başarılı okul olduğunu gördük. Tabii, Sancaktepe Kampüsü yeni kuruluyordu, bazı endişelerimiz vardı. Ama her şey çok düzgün ilerledi; Sancaktepe Kampüsünü hep birlikte büyüttük. İçine girdikten sonra Anabilimi gerçekten çok sevdi. Hatta geçtiğimiz 10 Kasım etkinliğinde en doğru kararı verdiğimiz bir kez daha anladık. Bu arada bir süre Okul Aile Birliği Başkanı unvanıyla da bu güzel ailenin parçası olmaktan gurur duydum. Büyük oğlum ise şu anda Bilgi Üniversitesi Reklamcılık Bölümünde okuyor. Daha çok babasının mesleği üzerinden kariyerini şekillendirmeyi planlıyor.

TAZE MEYVELERİN ÇİKOLATA AŞKI: MEYVESEPETİ .COM

LEZZETİN EN RENKLİ HALİYLE BİZİ TANIŞTIRAN MEYVESEPETİ.COM, AYNI ZAMANDA ÇOK YARATICI BİR İŞ FİKRİ OLARAK GİRDİ DÜNYAMIZA. BAZEN SEVDİKLERİMİZİ MUTLU ETMEK, BAZENSE TATLI KRİZİMİZE ÇARE BULMAK İÇİN İMDADIMIZA YETİŞİYOR VE HER GEÇEN GÜN DAHA ÇOK İLGİ GÖRÜYOR. BU BAŞARILI İŞ GİRİŞİMİNİN ARDINDA EGE TURAL VAR. AYNI ZAMANDA ANABİLİM ATAŞEHİR ANAOKULU ÖĞRENCİSİ ALYANIN ANNESİ OLAN EGE TURAL, GÜNDEN GÜNE BÜYÜYEN BİR MERAKLA İŞ DÜNYASINA ADIM ATMIŞ. TAZE MEYVELER VE ÇİKOLATA SOSLARIYLA RENKLENEN BU LEZİZ DÜNYAYI KEŞFETMEK İÇİN MEYVESEPETİ.COM'UN ATAŞEHİR'DEKİ ÜRETİM MERKEZİNE GİTTİK VE EGE HANIM'LA KIZI ALYA'DAN İŞ YAŞAMINA KEYİFLİ BİR SOHBET GERÇEKLEŞTİRDİK.

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz? Eğitim hayatınız ve sizi girişimciliğe taşıyan süreç nasıl şekillendi?

İzmir doğumluyum. Üniversitede Halkla İlişkiler Bölümünü bitirdim. Zaten çocukluğumdan beri insan ilişkilerim hep iyi olmuştur. Hayatımı hep planlayarak yaşadım; önce iyi bir evlat ve iyi bir öğrenci, daha sonra iyi bir eş ve sonunda da iyi anne olmaya çalıştım. Kızım Alya doğduktan sonra onu kendim büyütme tercih ettiğim için çalışma hayatıma ara verdim. Alya büyüyüp okul çağına gelince ve onu Anabilim'e emanet ettikten sonra Meyve Sepeti'ni hayata geçirdik.

Meyve Sepeti fikri nasıl ortaya çıktı? Online alışveriş sisteminin halen gelişimini sürdürdüğü bir ortamda sizi cesaretlendiren unsurlar neler oldu?

Beni bu işe cesaretlendiren asıl şey duyduğum merakı. Öncelikle iyi bir isme ihtiyacım vardı. İsmi bulduktan sonra gerekli sertifikaları, belgeleri, yatırımı ve patent işlemlerini tamamladım. Ardından ismimizi güvenilir bir marka haline taşıyıp meyvesepeti.com'u sektörün en bilindik ve öncü markası haline getirmeyi başardık.

Şirketin işleyişinden bahsedebilir misiniz? Ürünlerin tasarımından müşteriye teslimine kadar işleyiş nasıl sağlanıyor? Kış aylarında yaz meyvelerini, yaz aylarında kış meyvelerini nasıl buluyorsunuz? Yine bu paralelde işin lojistik kısmı nasıl yönetiliyor?

İşin temelinde insanlara mutluluk satıyoruz. Aslında işin görsel ve tasarım kısmı bizim için lezzetimiz kadar önemli. Sonuçta hediye odaklı bir ürün olduğu için görsel bir şölen de sunuyoruz müşterilerimize. Ayrıca markamızın arkasında özveriyle çalışan büyük bir ekip var. Bu kadar kısa zamanda bu başarıya ulaşmamızın sırrı da bu sanırım. Ekibime de bu markaya inanıp arkamıza oldukları için sizin aracılığınızla ayrıca teşekkür etmek istiyorum. Meyve bizim için en hassas konu. Meyve tedarikçilerimiz Türkiye'de hatta dünyada piyasanın nabzını tutan isimler. Müşterilerimize ülkemizde yenilebilecek en kaliteli, kendi sınıflarında en iyi meyveleri sunuyoruz. Örneğin, kışın ortasında mutfaklarımıza çilek her sabah tarladan toplanarak geliyor. Kalite kontrol ekibimiz meyve aldığımız tarlaların bütün kontrollerini düzenli olarak yapıyor. İşin lojistik kısmı ise Operasyon Departmanımız tarafından dakika dakika kontrol ediliyor. Ürünlerin mutfaklarda hazırlanma aşaması, nakliye çıkıp alıcısına teslim edilmesine kadarki süre Yazılım Departmanı ve Operasyon Departmanının kontrolü altında.

En çok hangi ürünler tercih ediliyor? Siz sevdiğinizlere daha çok hangi sepeti gönderiyorsunuz?

Sitemizde 200'ün üzerinde ürün var. Müşterilerimiz zevkine ve tercihinine göre seçim yapıyor. Benim tercihim gelince, çikolatalı çilekler benim için özel bir yere sahip.

"MEYVE BİZİM İÇİN EN HASSAS KONU. MEYVE TEDARİKÇİLERİMİZ TÜRKİYE'DE HATTA DÜNYADA PIYASANIN NABZINI TUTAN İSİMLER. MÜŞTERİLERİMİZE ÜLKEMİZDE YENİLEBİLECEK EN KALİTELİ, KENDİ SINIFLARINDA EN İYİ MEYVELERİ SUNUYORUZ."

Meyve Sepetinin başarısı benzer online kanallara da ilham kaynağı oldu. Ürünleriniz ve faaliyet alanınız itibarıyla değerlendirmek gerekirse sürdürülebilirliği sağlamak adına ileriye yönelik başka projeleriniz var mı?

Biz aynı zamanda bilişim şirketiyiz. Yazılım Departmanımız dünya-daki yenilikleri takip ederek her geçen gün yeni fikirlerle geliyor. Dolayısıyla gündemimizde çalışmalarını başlattığımız ve hayata geçireceğimiz birçok yeni proje var.

Hem başarılı bir girişimci hem de bir anne olarak aradaki dengeyi nasıl sağlıyorsunuz? Çocuğunuzla aranızdaki iletişimden bahsedermisiniz?

Güne çok erken başlıyorum. Alya'yı okula gönderdikten sonra işe gidiyorum. Her günüm çok yoğun. Çünkü her gün benim için bir sürpriz. Ama akşamüstü okuldan mutlaka almaya kendim gidiyorum. Ve akşamları sadece Alya'ya aitim.

Son olarak iş yaşamının dışında, keyif aldığınız özel bir uğraşınız var mı?

İş dışında çoğunlukla Alya'yla birlikte zaman geçiriyoruz. İki senedir Hülya Aksular'dan bale dersi alıyor. Hafta sonumuzu onun balesine ve gezmeye ayırıyoruz. Vaktimiz olduğunda hemen bir tatil planlıyoruz. Yurt içi ve yurt dışında değişik yerler görmek, farklı kültürler tanımak ve yeni lezzetler tatmak en keyif aldığımız şeylerden biri.

"ALYA'YI GÖNÜL RAHATLIĞIYLA ANABİLİME EMANET ETTİM"

Eğitim, benim için en ön sırada ve Anabilimle aynı kulvarda yürüdüğümüz için çok şanslıyız. Çocuğumla ben nasıl ilgileniyorsam onlar da öyleler, bu yüzden inanılmaz rahatım. Her çocuğu anneleri kadar iyi tanımaları ise beni çok şaşırtıyor açıkçası. Alya, 2,5 yaşından beri Anabilim Ataşehir Anaokulunun bütün değerli öğretmenleri ve sevgili Müdürümüz Canan Gürdalar'a emanet. Onlara da buradan teşekkürlerimi ve sevgilerimi gönderiyorum.

ANABİLİM

GİRİŞ SINAVI

5 Mart

Pazar

K.ATAŞEHİR / Saat: **10.00**

SANCAKTEPE / Saat: **12.30**

BAŞARIYA ÖZEL

BURS DESTEĞİ

SPORLA DAHA İYİ BİR İNSAN OLMAK MÜMKÜN

FİZİKSEL VE RUHSAL AÇIDAN BİRÇOK FAYDA SAĞLAYAN SPOR, AYNI ZAMANDA İNSANIN HAYATA BAKIŞINI DA DEĞİŞTİRİYOR. DOĞRU BESLENMEYLE DESTEKLENEN FİZİKSEL AKTİVİTE, İNSANIN EN ZOR ZAMANLARINDA BİLE GÜÇLÜ KALMASINA YARDIMCI OLUYOR. ÖĞRENCİLERİMİZDEN ELİF VE ZEYNEP'İN ANNESİ BEGÜM HAYDAROĞLU, SPORUN SAĞLADIĞI OLUMLU ETKİLERLE DAHA ÇOCUKLUK YAŞLARINDA TANIŞMIŞ BİR İSİM. İYİ BİR İNSAN VE HATTA İYİ BİR ANNE OLMASINDA SPORUN ÖNEMİNE DİKKAT ÇEKEN HAYDAROĞLU, KIZLARININ EĞİTİMİ İÇİN ANABİLİMİ TERCİH ETMESİNDE ÖĞRENCİLERE SAĞLANAN SPOR İMKÂNLARININ DA ETKİLİ OLDUĞUNU SÖYLÜYOR.

Sizi tanıyabilir miyiz? Nerede yetiştiniz, spora olan ilginiz ne zaman başladı?

Ailem, birkaç kuşak İstanbullu. Ben de İstanbul'da dünyaya geldim. Çocukluk yıllarım Bostancı'da geçti. Ailenin üçüncü çocuğu ve tek kızım. Dedem Fenerbahçenin eski kalecilerinden Hüsnü Teoman idi. Yani spora karşı genetik bir yatkınlık var sanırım. Geçmişe dair hatırladıkça beni en mutlu eden anı, babamın teknesiyle yaptığımız gezilerdi. Ayrıca başarılı bir öğrenci oldum hep. Sorumluluklarının farkında bir çocuktum. Babam banka müdürü, annem ise ev hanımıydı. Sporla olan temasımda ailemin yönlendirmesi etkili oldu. Önce baleyle başladım. Çiğdem Tunç'un annesi Ümran Tunç'tan bale dersleri aldım. Sonra Fenerbahçeli olmamıza rağmen babamın yönlendirmesiyle Galatasaray Kulübünde yüzmeye başladım. Bazı sağlık sorunları yaşayınca bu defa rotayı voleybola çevirdim ve Eczacıbaşı'nın seçmelerine katılarak yıldız takımında oynamaya başladım. Ortaokul bitip de lisenin son yıllarına yaklaşınca gelecek kaygısı ağır bastı; tüm ilgimi üniversite sınavlarına yönlendirdim. Nihayetinde Marmara Üniversitesi İktisat Fakültesini kazandım.

Spora bu kadar ilgiliyken üniversite eğitimi için sizi bambaşka bir alana yönlendiren şey neydi?

Bu aslında benim de hâlâ kendime sorduğum bir soru. Ama cevabı çok zor değil. Üniversite sınavına 1993 yılında girdim. O yıllarda profesyonel bir sporcu olarak geleceğe dönük bir kariyer yapmak iyi bir seçenek gibi görülüyordu. İktisat, işletme gibi bölümler popülerdi. Ben de bunun etkisiyle tercihim şekillendirdim. Ama okulu kazanıp, üniversiteye adım atınca aslında beni mutlu edecek olan bölümün iktisat olmadığını fark ettim. Buna rağmen eğitimimi tamamladım. Şimdi olsa yine aynı kararı verir miydim, büyük ihtimalle hayır. Sporun yanında lise yıllarında resme olan kabiliyetim de dikkat çekiyordu. Hatta lisedeki resim öğretmenim akademi sınavlarına gitmem için çok ısrar etmişti. Kişisel deneyimim sonucunda şunu rahatlıkla söyleyebilirim; insanlar hangi alanda yeteneklilerse, mutlu olacaklarsa o alana yönlendirilmeli. Popüler gibi görünen şeyler sizi mutlu etmeyebilir. Aynı şeyi kızım Zeynep'e de söylüyorum; 'Birinci olmak ya da sınavlardan 100 almak zorunda değilsin. Yeter ki sorumluluğunun farkında ol ve gayret göster. Ne olmak istiyorsan - ressam, balerin, avukat, bankacı - ol ama seçtiğin mesleği en iyi şekilde yap. Önemli olan sorumluluğun bilincinde olmak' diyorum.

Peki, mezun olduktan sonra nasıl bir rota çizdiniz kendinize?

1998 yılında mezun oldum ve birkaç ay sonra evlendim. Aslında burası ilginç çünkü eşimle zaten lise yıllarımdan beri özel bir iletişimimiz vardı. Günümüz itibarıyla neredeyse çeyrek asırdır beraberiz. Evlendikten sonra bir turizm şirketinde çalışmaya başladım. Hayatımızda her şey yolunda gidiyordu. Bir taraftan düzenli olarak spor yapmaya başladım.

Ancak 2000 yılında aynı zamanda hayatımın dönüm noktası olarak ifade edebileceğim büyük bir acı yaşadım. Ağabeyim, babamla birlikte Bağdat Caddesi'nde yaya olarak ilerlerken bir araç çarptı ve ağabeyimi kaybettik. Tabii bu tüm ailemiz için inanılmaz bir yıkım oldu. Üstelik çocukluğumdan itibaren ağabeyimle aramızda çok özel bir ilişkimiz vardı. Hayatımda rolü hep büyük oldu. Bu acının etkilerini hepimiz yaşadık. Bir yıl kadar sonra annem rahatsızlandı, Alzheimer hastalığına yakalandı. Onun yanında olmak ve babama da yardımcı olmak adına işi bıraktım. Bunlar biraz kişisel bilgiler ama paylaşma nedenim şu; tüm bu acı süreçte insanın ayakta kalması, ruh sağlığını koruması pek kolay olmuyor. Tabii burada babamın gösterdiği özveriye de değinmek istiyorum. Kendisi, annemi kaybettiğimiz 2013 yılına kadar bir an olsun ilgisini eksik etmedi. Hastalığın getirdiği tüm olumsuz koşullara rağmen mücadele etti. Hep birlikte yaşadıklarımızı kabullenmeye çalıştık. Benim için spor yapmak, dikkatimi harekete vermek kurtarıcı oldu. Spor yaparken zihnimi dengeleyebiliyor, yaşadığım sıkıntılardan bir nebze olsun uzaklaşabiliyordum. O dönemde bir arkadaşımın spor salonunda çalışmaya başladım. Hem sevdiğim işle meşgul olmak, hem de insanlara yardımcı olmak bana gerçekten iyi geliyordu. 2005 yılında Zeynep dünyaya gelince burayı bırakmak durumunda kaldım. Ama spor hep hayatımda olmaya devam etti.

Anne, eş ve artık bir ev hanımı olarak günlük yaşamda spora vakit ayırmayı nasıl başarıyorsunuz? Biraz daha detaya inerseniz, sporun insana kattıklarını değerlendirir misiniz?

Bahsettiğim sıkıntılı dönemde ruh sağlığımı korumak için hiç anti-depresan almadım. Başka bir şeye ihtiyacım yoktu.

ZEYNEP: ANNEMLE HER ŞEYİ PAYLAŞIYORUM

Annem, çok anlayışlı, sevgi dolu bir insan. Kimi zaman ayrı düştüğümüz noktalar olabiliyor. Ama sonrasında hak veriyorum söylediği şeylere. Bir şekilde çözüm yolu bulabiliyoruz. Gayet güzel bir iletişimimiz var. Her konuda düşündüklerimi paylaşabiliyorum. Onunla vakit geçirmek gerçekten çok eğlenceli. Sporu bu kadar sevmesi çok hoşuma gidiyor. Çok güzel bir fiziği var. Bu anlamda bizler için iyi bir örnek...

SPOR YAPMAK FİZİKSEL ANLAMDA ZATEN TARTIŞMASIZ BİR GEREKLİLİK BANA GÖRE. BUNU HAYATINIZIN OLMAZSA OLMAZI HALİNE GETİRDİĞİNİZDE BAMBAŞKA BAKIŞ AÇILARINA DA SAHİP OLUYORSUNUZ. EŞİNİZE, ÇOCUKLARINIZA VE DİĞER TÜM İNSANLARA KARŞI DAHA POZİTİF YAKLAŞMAYI ÖĞRENİYORSUNUZ."

Sevdiklerimin desteği ve spor sayesinde hayatıma devam etmeyi öğrendim. Spor yapmak fiziksel anlamda zaten tartışmasız bir gereklilik bana göre. Bunu hayatınızın olmazsa olmazı haline getirdiğinizde beraberinde bambaşka bakış açılarına da sahip oluyorsunuz. Eşinize, çocuklarınıza ve diğer tüm insanlara karşı daha pozitif yaklaşmayı öğreniyorsunuz. Hemen sinirlenmiyorum ya da insanlara önyargılı yaklaşmıyorum. Bağırın ya da stresli bir insan gördüğümde, "Kim bilir ne derdi var" diye geçiriyorum içimden. Bir anlamda empati kuruyorum. Bunların hepsi sporun zihinsel dengeye kattığı artıların bir sonucu. Koşarken, yürürken ya da aletli spor yaparken üzerinizdeki olumsuz enerji uçup gidiyor. Tabii, burada spor kadar önemli bir diğer şey de beslenme. Dedikleri gibi; ne yerseniz osunuz. Sağlık için spor ve beslenme aynı ölçüde dikkat edilmesi gereken konular. Hatta altın hisse beslenmede. Şekeri hayatınızdan çıkarıp, daha kontrollü bir beslenme yaklaşımı benimserseniz, kısa süre içerisinde fiziksel ve ruhsal değişimi hissedebilirsiniz. Düşünün, bir elmayla bile egzersiz yapabilirsiniz. Yeter ki önce zihninizde fiziksel harekete ihtiyacımız olduğunu kabullenin. Bunu yaptıktan sonra ister çok yoğun çalışın, ister şirket yönetin ya da ev hanımı olun; mutlaka bir yolunu bulup spora kendiliğinden vakit ayıracaksınız. Şu anda günde ortalama iki saat salona

gidip çalışıyorum. Ama bir yandan aileme ve ev işlerine vakit ayırabiliyorum. Elbette verdikleri destek için eşime ve kızlarıma da minnettarım.

Kızlarınızla nasıl bir iletişiminiz var?

Büyük kızım Zeynep Anabilim 6. sınıf öğrencisi. Küçük kızım Elif aramıza 2011 yılında katıldı ve o da şu anda Anabilim Anaokuluna gidiyor. Bazı konular dışında çok katı kuralları olan bir anne değilim. Sorumluluklarının farkında, açık görüşlü bireyler olmaları için çaba gösteriyorum. Zeynep artık bir genç kız olma yolunda ve her konuda destekçim. Benim için önemli olan yetenekli oldukları alanda yollarına devam etmeleri. Zeynep hep uyumlu, ayakları yere basan bir çocuktu. Elif ise tamamen farklı bir karaktere sahip. Sanırım onu büyütene kadar ikiz ya da üçüz büyütebilirdim. (gülüyor) Ama farklı karakter yapıları en büyük zenginliğimiz.

Peki, eşinizin sporla arası nasıl? Birlikte spor yapıyor musunuz?

Yaz tatillerinde bile gideceğimiz yeri seçerken yürüyüş parkuru olup olmadığını, spor aktivitelerini incelerim ve ona göre karar veririm. Ama eşim benim aksime yemek yiyerek mutlu olan bir insan. Spor yapmayı sevmiyor. Hatta bir ara eve koşu bandı aldık. Üstüne çıktı ve en düşük hızda yürümeye başladı. "Hızı biraz artırır-san daha çok işe yarar" dediğimde yanıtı, "O zaman terliyorum" oldu. (gülüyor) Dolayısıyla tercihi saygı duyuyorum. Ama şunu da eklemem gerek, bu zamana kadar kendisi en büyük destekçim olmuştur. Hafta sonları spora gittiğimde kızlar ona emanet. Bu zamana kadar en ufak bir şikâyetini duymadım. Bu vesileyle kendisine içten teşekkür ediyorum.

Fırsat bulduğumuzda ailece neler yapıyorsunuz? Geleceğe dair planlarınız var mı?

Mutlu bir aileyiz. Eşim gezmeyi çok seviyor. Bu sayede her fırsatta kızlarla birlikte yeni yerler keşfetmeye çalışıyoruz. Sinema ve hafta sonu gezileri de vazgeçilmezimiz. 15 günde bir de kızları babama ya da halaya emanet edip, eşimle baş başa yemeğe çıkıyoruz. Geleceğe dair planların merkezinde kızlarımız var. İyi insan olmaları, kabiliyetleri doğrultusunda yol almaları en büyük dileğimiz.

KIZLARIM İÇİN ANABİLİM, ÇOK DOĞRU BİR TERCİH OLDU

Zeynep, ilkokulu başka bir okulda tamamladı. Ancak okul evimize biraz uzak olduğu için yeni bir okul arayışına girdim. Bu süreçte tesadüfen Anabilim hakkında birkaç yorum duydum. Biraz daha detaylı araştırınca fark ettim ki, aileler ve çocuklar okullarından memnun. İnanın, tek bir olumsuz yorum duymadım Anabilim hakkında. Zeynep, önceki okulunda voleybol takımındaydı. Anabilimdeki spor imkânlarının da oldukça geniş olduğunu görünce tercih sürecim hızlandı. Zaten duyduğumuz memnuniyetle birlikte Elif de bu yıl Anabilim Anaokuluna başladı. Kızlarımdaki olumlu gelişimi gözlemledikçe Anabilimin gerçekten doğru bir tercih olduğunu gördüm.

NEDEN ÖZSAYGIMIZI YİTİRİYORUZ VE ne yapmalıyız?

UZMAN KLİNİK PSİKOLOG, MASTERSON ENSTİTÜSÜ TÜRKİYE (MET) DİREKTÖRÜ VE ÖĞRENCİLERİMİZDEN SELİN ADAL'IN ANNESİ MERAL AYDIN, KIRMIZI AKTÜEL DERGİSİ İÇİN HAYATIMIZA YÖN VERMEMİZİ OLUMLU YA DA OLUMSUZ YÖNDE ETKİLEYEN "ÖZSAYGI" KAVRAMININ ÖNEMİNİ ANLATTI. HAYATI OLUMLU DEĞERLENDİRMEYİ ÖĞRENMEK VE GERÇEK DIŞI İNANÇLARIN ETKİSİNDE KALMAMAK GEREKTİĞİNİ AKTARAN MERAL AYDIN, "OLUMLU DÜŞÜNCELER, KENDİNE GÜVENMEYİ DOLAYISIYLA ÖZSAYGIYI ARTIRIR. DEĞİŞTİREBİLECEĞİMİZ ŞEYLER İÇİN UĞRAŞMAK, DEĞİŞTİREMEYECEKLERİMİZİ KABUL ETMEK GEREKİR" DİYOR. YAZISINDA ÖZÜR DİLEMENİN ERDEMİNDEN DE BAHSEDEN MERAL AYDIN'A SÖZÜ BIRAKIYORUZ.

İnsanların hayatlarıyla ilgili zorlukları kendi beklentilerinden çıkar. Beklentiler gerçekler üzerinden değil de gerçek dışı unsurlar üzerinden oluşuyorsa o zaman çok ciddi durumlarla karşı karşıyayız demektir. Neyi istediğimizle, neyi elde etmek istediğimizi karıştırırız. Tüm geleceğimizi dilekler, ümitler ve rüyalarından oluşturulmuş olan bir hayat beklentili bir paradigma, tüm yaşam alanlarını da bunun üzerinden temellendirir. Böyle olunca da sanki düş kırılması için yapılan bir plan sürekli düş kırıklığı yaşatırsa; bu noktada özsaygı da azalır.

Yeterli özgüveni olan anne babaların çocukları da yeterli özgüvene sahip olurlar. Ancak sorumluluğu aileye atıp, kurban rolü oynamak da irrasyoneldir. İnsan değişen, gelişen bir varlık ise nasıl direnç göstereceğini bilmesi gerekir. İnsanlar doğdukları andan itibaren koşullu bir sevgi kavramına itilir. Sevgi duruma bağlı olarak ortaya çıkan bir şeymiş gibi görünür. Değiş tokuş yapılacak bir mal gibi algılarız sevgiyi. Bunun sonucunda kaygı duyulur ve zamanla birey kaygılı hissetmeyi öğrenir ve kendi çocuklarına da güven veremez. Sürekli eksiklik ve yetersizlik duygularını barındırır. Bunun sonucu, gelecek hakkında sürekli endişe duyma ve olasılıklar içinde en kötü olanı düşünme olacaktır. Sürekli endişe içinde olan kişiler gelecekte korkar. Yaşam planları ve hayalleri de her şeyin kötü gideceği üzerine kurgulanır. Bunun sonucunda dünyanın kederli ve acı bir dünya olduğuna kanaat getirilir. Bu durum, bir alışkanlık olarak çocuğa da geçer ve çocuk yetersiz hissetmeyi öğrenir. Neden diğerleri kadar iyi olmadığını sorgular. Güçlü yönlerimizin övgü alır, kusurlu yönlerimiz eleştirir alırsa güvensiz oluruz. Eksikliklerimiz olabilir ancak bunu kabullenip ne şekilde geliştireceğimizi kovalamalı, bir yandan güçlü yönlerimizi ifade edip, ön plana çıkarmalıyız.

Bir eğitim sistemi, sürekli hataları bulmaya ve kaybedeni ispatlama üzerine kurulmuşsa tabii ki bu sistemde özsaygının gelişiminden bahsedemeyiz. İlişki sürecindeki kurallar ve prensipler için "bu insanlardan nasıl kaçacağım" öğretilir. "Sırrını kimseye söyleme, açık iletişim kurma" denilir. "Başkalarının bizim hakkımızda ne düşündüğü önemli ve onlara iyi görünmek için gerekeni yapmalıyız"; bu düşünceler irrasyonel düşüncelerdir. Bu tür sevgi koşulları ve yargılar özsaygıyı daha da düşürür. İtaat etmek, otoriteye karşı soru sormamak, dikkat çekmemek, kendini ortaya koymamaktır.

GERÇEKDİŞİ İNANÇLAR HAYATIMIZI ETKİLER

Gerçek dışı fikirleri kabul etmek özsaygıyı azaltan bir şeydir. Tüm buraya kadar olan her şey; başkalarının bizden daha akıllı ve iyi olduğu düşüncesidir. Tüm bu inançlara karşı koymak için farkına varmak gerekir. Hep inandıkları ve güvendikleri kişilerin düşüncelerini gerçek sanır, doğru kabul eder. Özsaygı doğal olarak vardır ve dış faktörlerle azalmış olduğunu öne sürersek; içsel motivasyon ve dinamikler ile düzeltilebileceğini söyleyebiliriz. Kendi hayatımız üstünde kendimizi kontrolsüz görmek; kendi hayatımızla ilgili başarısız ve başkalarıyla baş edemez hissetmek; gerçekten kötü ve günahkâr olduğumuza inanmak, bireyde özgüven azalmasına neden olan inançlardır.

İnançlar inanç olarak zihnimizde yerleştirildiğinde artık onları sorgulamayız; bu da inançların gücünü artırır. Bu inançlara sübjektif değil, objektif bakarak kurtulmaya çalışmalıyız. Ama genelde kurtulmak yerine, onları destekleyici düşünceler üstünde yoğunlaşırız. Bize zarar veren inançları ortadan kaldırdığımızda özsaygımızı yeniden kazanırız. Taklit etmemek fakat keşfetmek gerçek eğitimidir.

OLUMLU DÜŞÜNÜN Kİ OLUMLU DAVRANABİLESİNİZ

Hem dinlerken hem de dert anlatırken iletişimimizin etkili ve huzurlu olması bizi güçlü kılar. Olumlu veya olumsuz olmanın özgüven ve özsaygımız için çok önemli etkileri vardır. Olumlu olmak, niyetlerimize kendimizi inandırmak ve niyetimizin doğru olduğunu benimsemek kendimize kurduğumuz iletişimdir. Olumlu düşünceler kendine güvenmeyi dolayısıyla özsaygıyı artırır. Değişmemize ve gelişmemize yardımcı olur. Olumsuz düşünceler ise otomatik tekrarlar ile kendini davranışa dönüştürür. "Ben yapamam, başaramam" düşünceleri yıpratıcı bir etki yaratır. Özsaygımızın azalması etrafa saldırgan duygular beslememize neden olur. Kendini savunamayan başkalarını da savunamaz çünkü her şey kişinin kendi içinde başlar. Özsaygısı gelişmeyen insanlar dış dünyaya öfke duyar. Bu da sürekli tahammülsüz duygular geliştirmesine, kötümser düşüncelerin oluşmasına neden olur. Olumsuz duygular yönetilip düzenlenerek olumlu duygu haline gelebilir. Doğal olan tahammüllü, hoşgörülü olma; tahammülsüz insanın engellenme toleransını geliştirip doğal olana dönüştürmek gerekir.

NERELERDE VE NE ZAMAN OLUMLU OLMALIYIZ?

Kendimizi olumsuz duygular içinde bulduğumuzda bunu fark edip kendimizi olumlu duygular içine sokabilmek; değiştirebileceğimiz şeyler için uğraşmak, değiştiremeyeceklerimizi kabul etmek ve risk alıp korktuğumuz şeylerin üzerine gitmek gerekir. Korkmaktan korkmayarak aksiyon almaya devam edersek başarıya hissini yaşatacak davranışlar edinebiliriz. Kayıpları da kabul etmek; bazı noktalarda kaybederek kazanacaklarımızı artırabiliriz. Kendi rehberimiz kendimiz olalım ve hedefler koyup ulaşmaya çalışalım. Tutumlarımızı değiştirirsek alışkanlıklarımız da değişir. Düşünce yapımızı değiştirerek, bilinçdışı önyargı ve çarpıtmalarımızdan kurtuluruz.

Karşıdan gelen mesajları nasıl değerlendirdiğimiz bizim olumlu olup olmamamızla ilgilidir. Olumlu bakış yeni bilgileri kabul etmeyi kolaylaştırır. Yeni fikirlere açık olmak bunları kabullenmek veya kabullenmemek, esnek düşünme, olaylara bir kez daha objektif bakabilme, başka açıları değerlendirebilme; tüm bunlar olumlu düşüncelerden beslenir. Olumlu olmak etkili bir şeydir, daha etkileyicidir. İşlevsel bir şeydir. Pratik ve fonksiyoneldir. Çünkü uyumu kolaylaştırır. Genel olarak olumsuz olmak uyumsuzluk göstergesidir. Olumlu olmaya çalışmak hayat beklentilerimizle ilgilidir. Biz sadece kendimizi değiştirmekten sorumluyuz. Negatif kişi ve durumları da olduğu gibi kabullenip buna rağmen olumlu pozisyonlar ve aksiyonlar alabilmeliyiz. başkasını değiştirmek mümkün değildir, kendi düşünce ve duygularımızda esnek olabilir ve farklılığı biz yaratabiliriz.

ANABİLİMİN YÜZÜ, MODERN YAŞAMA DÖNÜK

Dokuz yıldır Anabilim Eğitim Kurumları ile birlikte yol alıyoruz. Ataşehir kampüsü daha yeni açılmıştı ve ardından birçok yeni şubeyle büyümeye devam ediyor. Atatürkçü, yüzu modern yaşama ve bireysel özgürlüklere dönük olan bu kurumda olmak bizim için kıymetli. Sadece eğitim ve öğretim değil çocuklarımızı spor, müzik, resim gibi diğer konularda da destekliyor ve bireysel farklılıkları ön plana çıkarıp teşvik etmeye çalışıyor olmaları paha biçilemez.

ÖZÜR DİLEMEK İNSANI ÖZGÜRLEŞTİRİR

ÖZÜR DİLEMEK kişinin kendi kusurları olabileceğini kabul etmenin buna rağmen özgüvenli olmanın ifadesidir. Özür dilemek, esnekliktir; öncelikli olarak kişinin kendine karşı, kendi aczini kabul ve ifade edebilmesidir. Özür dilemek bir unvan, statüko ya da rolün arkasına saklanmaksızın her şekilde görünür olabilir. Hep kazanmak zorunda hissetmemektir, ancak kaybetmeyi göze alıyorsak kazanabileceğimizi bilmektir. Özür dilemek yanımızdaki kişilere köprü açmak, alan açmak ve kendi katı yalnızlığımızdan çıkmak demektir. Özür dilemek taraf olmaksızın esnek bir geçiş içerisinde var olmanın tesis edilmesidir. Özür dilemek, karşılıklı varoluşunuzda güven tesis etmektir; senin de özür dileyeceğin hususlar olabilir, dikkat et demektir. Özür dilemek insan olmanın bize verdiği her türlü hakkı kullanmak demektir. Güçlü olmayışımızı, her şeyi doğru yapamayabileceğimizi, bilmediğimiz şeyler olduğunu, zaaflarımız ve zayıflıklarımız olduğunun güçlü bir şekilde kabul edilmesidir.

ÖZÜR DİLEMEK hoşgörüdür hem kendimize karşı hem karşımdakine karşı. Oysa toplumumuzu en çok tanımlayan hoşgörü ve farklılıkların bir arada yüzyıllarca yaşadığı topraklarımızda hoşgörü geçmişte kalan bir deyim olmuştur. Bizim toplumumuzda en az kullanılan ifadedir özür dilemek. Kişiler ne kendinden özür diler hatalarından dolayı ne de başkalarından. Güçlü olanın, statükosu olanın hep kusursuz kalması öğretilmiştir. Özür dilemek sanki onursuzluk gibidir çünkü hiçbir büyüğümüz bizlerden özür dilememiştir. Onun yerine içsel kırgınlıklarımızı çatışma, güç ve statüko arayışında telafi etmeye çalışıyoruz. Daha çok saldırgan olanlar; zamanında daha çok saldırıya uğramış ve yok sayılmış kişilerdir. Bunun için kimse onlardan özür dilememiştir. O nedenle bu içsel kırgınlıklar dışarıya yansıtılarak daha fazla çatışma içine giriyoruz. Daha fazla kutuplaşıyoruz. Gücü ne denli tek noktada toplarsak ne denli esnemeyen katı bir forma sokarsak; o denli kırılğan hale getiririz. Ne denli esnek olursak, o denli ahenk yakalama fırsatı bulabiliriz.

BUGÜN hepimiz önce kendimizden başlayarak; kendimize ne tür yanlışlar, haksızlıklar yaptık; ne konularda özür dilememiz gerekiyor diye bakalım. Sonra yaşamımızda temas ettiğimiz diğer insanlara; nerelerde kimlerden özür dileyebiliriz, hangi hataları yaptık, kimlerin aslında bizden hangi konularda özür dilemesi gerekiyordu ve biz bunu neden talep edemedik diye soralım.

Özür dileyerek kendimize ve herkese bir hoşgörü ve uzlaşma köprüsü kuralım.

AH NEREDE!

DAMAT FERİTİMİZ,
SEYİT ALİMİZ...

BOYU POSU VE YAKIŞIKLILIĞIYLA GİRDİ ÖNCE HAYATIMIZA, HEMEN ARDINDAN YETENEĞİYLE VE BİZDEN BİRİ OLUŞUYLA TAHT KURDU GÖNLÜMÜZDE. HEPİMİZİN ÇOK SEVDİĞİ UNUTULMAZ KARAKTERLERE İMZA ATTI. HER BİR KARAKTER DERİN DUYGULAR HİSSETTİRDİ BİZE; KİMİ ZAMAN HIÇKIRIKLARLA AĞLATTI, KİMİ ZAMAN KOCAMAN, İÇTEN BİR GÜLÜŞ OLDU YÜZÜMÜZDE... BİR SANATÇI OLARAK HAKSIZLIĞA KARŞI SESİNİ DE YÜKSELTİ, MÜCADELESİNİ DE VERDİ. ONU GERÇEK YAPAN, İLMEK İLMEK ZİHNİMİZE İŞLEYEN DE BU ÖZELLİĞİYDİ İŞTE, DUYARLI BİRİ OLUŞUYDU. ATATÜRK SEVDASI, EĞİTİM VE BİLİME VERDİĞİ ÖNEM, ÇALIŞTIRDIĞI TAKSİYİ SATIP BİR OKUL AÇACAK BOYUTTAYDI VE BÖYLELİKLE YÜZLERCE FİLMİNİN YANINA TAŞ MEKTEPİ DE KOYMAYI BAŞARMIŞTI. İŞİN ÖZÜ, SENİ ÇOK ÖZLÜYORUZ KOCA YÜREKLİ ADAM, YERİ DOLMAZ SANATÇI...

Hep söylerdi, “Dedem gibi 97 yaşında öleceğim” diye. 97’sini göremedi belki ama 97 ömürlük sevgi bıraktı ardında. Tamam, çok yakışıklıydı belki ama namını yürüten cismi değil çok özleyeceğimiz “adamlığıydı”. İsyandı derin mavi gözlerindeki anlam. Haksızlığa, hukuksuzluğa, yobazlığa karşı başkaldırıydı yaşamı. Ardından methiyeler düzene küfrederdi; düşküne, fakire verdiklerini kimse bilmesin isterdi. Devrimciydi ve elbette Atatürkçüydü. Hikâyesi yazılırken ülkenin, o meydanlarda kalemi halka vermek için mücadeledeydi. Ne kötü etti içti o son sigaraları, hiçbirinin ardı arkası kesilmedi. Nasıl kesilecekti ki zaten? Bunca kiri, bunca karayı ört-

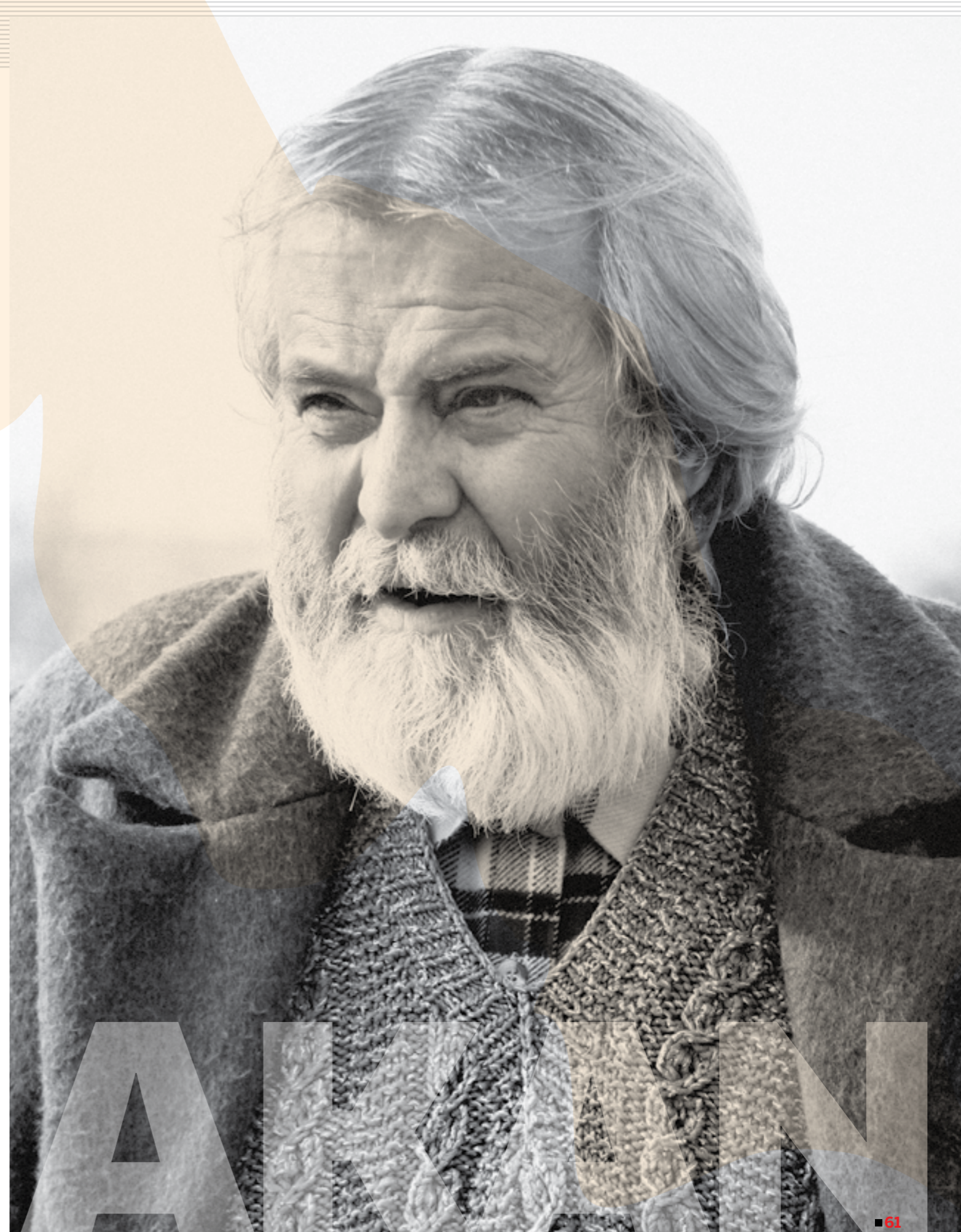
meye tütünün dumanı yeter miydi? Karanlığa karşı “Nazım” dedi, “ülkem” dedi, “aydınlığım en büyük sevdam” dedi. Bakırköy’ün Uzun Tarık’ı, Bakkal’ı, Cankurtaran’ı, Delikanlısı geldi ve gitti. Ardından can dostu Kozalak Zeki bir nebze olsa da hafifletti acımızı. Ölmeden 23 gün önce o’na demiş ki; “Ben çok güzel hayat yaşadım be Kozalak...” Ah be Tarık Ağabey, gitmeseydin iyiydi; ama gittin de mirasın kaldı, gözlerindeki ateş kaldı ilham alacağımız. Balon köpüğü “ünlülere” inat sen varsın aklımızda. Damat Ferit var, Seyit Ali var, Nurettin var...

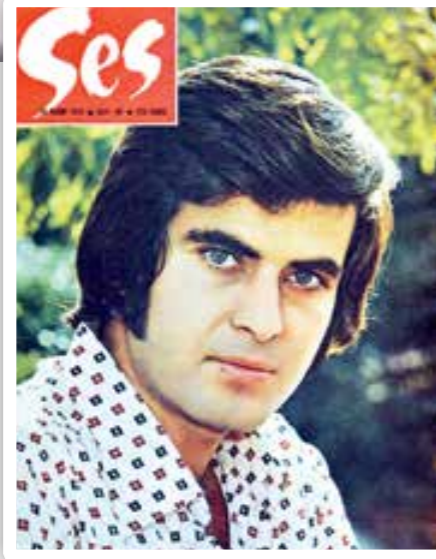
Bedri Rahmi çok sevdiğin, çok sevdiğimiz Nazım için yazmıştı o güzel sözleri. Biz de senin için, senin adına hatırlıyoruz:

*...Bugün efkârlıyım açmasın güller,
Yiğidimden kara haber verirler.
Demirden döşeyin taştan sedirler,
Yiğidim aslanım burada yatıyor.*

*Ne bir haram yedi ne cana kıydı,
Ekme kadar temiz, su gibi hayrı.
Hiç kimse duymadan hükümler giydi,
Yiğidim aslanım burada yatıyor.
Tarık Akan, umudun insanıydı*

16 Eylül 2016. Tarık Akan’ı kaybettiğimiz gün. Henüz vefatının üzerinden çok kısa bir süre geçmişken onu ve imza attıklarını hatırlamak, üzerine yazmak gerçekten çok güç. Çünkü her filmi, o filmlerdeki her sahnesi o kadar taze, o kadar yakın geliyor ki, hissettirdikleri arasında kayboluyoruz. Canım Kardeşim filmi mesela. Kardeşinin umudunu sıcak tutmak için girdiği o çaba; Tarık Akan’ın, Halit Akçatepe’nin o mükemmel oyunculuğu.

Ve sonra yaşadığımız hüznün gerçekliği. Hangimiz yaşamadık acıları, hangimiz durup yabancılaşmadık hayata? Ama hep bir umut vardı ve Tarık Akan da o umutların adamıydı. O yüzden onu seviyor, o yüzden hatırlattıklarına sarılıyoruz. Hepimiz aşınayız ama gelin birlikte zamanın gri perdesine çevirelim yüzümüzü çok kısa bir süre için. Ve o perdede Tarık Akan'dan payımıza düşenleri izleyelim.

HEM TAHSİLLİ HEM DE CİVAN GİBİ DELİKANLI

1949 yılında ailenin üçüncü çocuğu olarak dünyaya gelmiş Tarık Akan. Asıl adı Tarık Tahsin Üregül olan sanatçı, babasının görevi nedeniyle bir süre Anadolu'nun çeşitli şehirlerinde yaşasa da adıyla özdeşleşen Bakırköy'de geçmiş gençliği. Önce Makine Mühendisliği okumuş ardından Gazetecilik eğitimi tamamlamış. Ve onu Türk halkıyla tanıştıran 1970 yılında Ses dergisinin düzenlediği Sinema Artist Yarışması, Tarık Akan'ın yaşamında bir dönüm noktası. Bilinenin aksine yarışmaya başvuran da kendisi değil, vefatına kadar en yakın arkadaşı olan Zeki İrfanoğlu (Kozalak Zeki). Kozalak Zeki şöyle anlatıyor yarışmaya nasıl başvurduklarını: "Tarık o zaman lisedeydi. Bana okulun kapanmasına yakın iki resmini getirdi. Ses Mecmuası'nın da abonesiydim. 'Ulan sen bu kadar güzel misin?' dedim. Ertesi gün Ses'e gittim. Tarık'ın haberi yoktu. Oradaki yetkili yarışmanın bittiğini söyledi. O sırada merdivenlerden bir bey indi. Resimleri gösterdim ama 'Yarışma bitti' diyerek beni azarladı. Üzüldüğümü görünce resimlere baktı. Görünce kalakaldı. 'Sen bunu nereden tanıyorsun?' dedi. Ertesi gün Tarık'a durumu anlattım. Yarışma günü beraber gittik. 200 kişinin içinde Tarık 'güneş' gibi parlıyordu. Benim mavi kazağımı giymişti. 16 Ocak 1971'de yayımlanan dergide birinci ilan edildi."

İşte bu tarihten sonra şöhretin kapıları sonuna kadar açıldı Tarık Akan için. 1971 yılında ilk kez Filiz Akın ve Ekrem Bora'nın başrol oynadığı sinema filmi "Emine" ile oyunculuk kariyeri başladı.

1972 yılında vizyona giren diğer filmi, "Beyoğlu Güzeli" adlı filmde Hülya Koçyiğit ile başrolde oynadı. Ertem Eğilmez ile ilk kez çalışırken, aynı zamanda 1970'li yıllarda kendisiyle eşleşmiş olan "Ferit" adlı karakteri oynadığı ilk film idi. 1971 yılında "Vefasız" ve "Melek mi, Şeytan mı?" adlı filmlerde yer aldı. 1972 yılında ise ilk olarak "Sisli Hatıralar" adlı filmde Türkan Şoray ile başrol oynadı.

HABABAM SINIFI VE NİCE UNUTULMAZ FİLM

1972 yılında Hülya Koçyiğit, Adile Naşit, Münir Özkul ve Hulusi Kentmen gibi büyük oyuncuların yer aldığı "Sev Kardeşim" adlı filmde, aynı yıl Kemal Sunal ile birlikte oynadığı "Tatlı Dillim" ve "Feryat" adlı filmde rol aldı. 1973 yılında "Yeryüzünde Bir Melek" ve "Yalancı Yarım" adlı filmlerde başrol oynayan Akan, aynı yıl Halit Akçatepe ve dönemin çocuk oyuncusu olan Kahraman Kırıl ile birlikte "Canım Kardeşim" filminde yer aldı.

Film Yeşilçam'ın klasikleri arasına girdi ve halen en iyi dram filmlerinden biri olma özelliğini sürdürüyor. 1974'te "Oh Olsun", "Esir Hayat" ve dev oyuncu kadrosuyla "Mavi Boncuk" filminde sinemadaki adımlarını hızlandıran Tarık Akan, 1975'te ise sinemamızın klasiği "Hababam Sınıfı"nda Damat Ferit rolüyle izleyicileri büyüledi. Tarık Akan, devam eden yıllarda "Ateş Böceği", "Delisin", "Evcilik Oyunu", "Ah Nerede", "Bizim Aile" gibi geniş kadrolu ve büyük ilgi gören filmlerle sinema seyircisiyle buluştu.

TOPLUM İÇİN SANAT

Usta oyuncu, bu dönemden sonra toplumsal ve politik filmlere ağırlık vererek, yalnızca ülkemizde değil dünyada da ses getiren eserlerde yer aldı. Bu filmlerden ilki olan "Maden", neredeyse 40 yıl öncesinin Türkiye'sini anlatıyor. Ama benzer acıları bugün de maalesef yaşamaya devam ediyoruz. Tarık Akan (Nurettin) ve Cüneyt Arkın'ın (İlyas) mücadeleleri günümüze de ışık tutacak bir derinliğe sahip.

1979 yılında vizyona giren Zeki Ökten filmi "Sürü", Tarık Akan'ın oyunculuğuyla devleştiği bir diğer film. Senaryosu Yılmaz Güney'e ait olan film, Anadolu'nun yoksulluğunu, çaresizliğini ve siyasal çelişkilerini gerçekçi bir üslupla beyaz perdeye yansıtmayı başardı. Yılmaz Güney ve Şerif Gören'in birlikte yönetmenliğini üstlendiği Yeşilçam'ın gelmiş geçmiş en iyi filmlerinden birisi olan "Yol", Tarık Akan'ın oyunculuğunun zirve noktalarından biriydi. Cannes Film Festivali'nde en büyük ödül olan Altın Palmiye'yi alarak Türkiye'ye bir ilki yaşatan film, dünya çapında gösterime girdi. Tarık Akan, bu filmle Cannes'a "En İyi Erkek Oyunu" dalında aday gösterildi. Film, 1983 yılından sonra yasaklansa da 1999 yılında restore edilerek aynı yılın şubat ayında yeniden gösterime girdi. Tarık Akan'ın (Seyit Ali), namusuna leke düşüren karısı Zine'ye cezasını vermek için köyüne gittiği öykü, filmin en sarsıcı bölümlerinden biriydi. Kar sahneleri, Seyit'in karısını sırtında taşımaya ve tövbekâr Zine'nin donmaması için kamçıyla dövülmesi bugün bile hatırladıkça izleyenlerin aklından çıkmayan sahnelerdi.

Tarık Akan'ın filmografisini detaylarıyla aktarmak elbette mümkün değil. Vefat edene kadar 111 filmde rol alan sanatçı, 12 Eylül Darbesi'nin ardından Almanya'daki konuşmasından ötürü tutuklanarak cezaevinde kaldığı süreyi ve yargılama sürecini kaleme aldığı Anne Kafamda Bit Var adlı kitabıyla da hafızalarda yer etti. Tarık Akan'ın vatan sevgisiyle, emekle, halkla yoğrulmuş yaşam öyküsünden kesitleri paylaşmaya çalıştık. Ancak sanatıyla, duruşuyla asla unutulmayacaklar arasına giren Tarık Akan'ı hatırlamanın, anlamının en iyi yolu geride bıraktığı filmleri tekrar izlemek. Belki izledikçe kendi gerçeklerimizle yeniden yüzleşecek, yüzleştikçe aydınlanacağız.

66 YAŞINDA HAYATA VEDA EDEN TARIK AKAN, AYNI ZAMANDA TOPLUMSAL MÜCADELELERDE HER ZAMAN ÖN PLANDA YER ALDI. VEFATINA KADAR NAZIM HİKMET KÜLTÜR VE SANAT VAKFINİN BAŞKAN VEKİLİ OLARAK GÖREV YAPAN TARIK AKAN, 1991 YILINDA BAKIRKÖY'DE AÇILAN TAŞ MEKTEPİN DE KURUCUSUYDU.

5 adımda GRİPTEN KORUNMANIN DOĞAL YOLLARI

SOĞUK HAVALARLA BİRLİKTE KIŞ HASTALIKLARININ DA GÖRÜLME SIKLIĞI ARTTI. ANİ ISI DEĞİŞİKLİKLERİ, HALSİZLİK, BAŞ AĞRISI, YORGUNLUK, GRİP, SOĞUK ALGINLIĞI, BRONŞİT GİBİ PEK ÇOK HASTALIĞA NEDEN OLUYOR. SAĞLIKLI KALMAK İÇİNSE DENGELİ VE YETERLİ BESLENMEK ALTIN KURAL.

Yaz mevsiminin bitmesinin ardından gelen soğuklar gribe yakalanmamıza sebep oluyor. Grip mikrobu üst solunum yollarımızı etkileyerek hayatımızı olumsuz etkiliyor. Grip olmadan önce yeterli önlemleri alıp korunmak en kolay ve pratik olan yoldur. İşte gripten korunmanın 5 doğal yolu.

DR.
ORHAN ŞAHİN

1 İYİ BESLENİN

Alkol, şeker, işlenmiş gıda, mandıra ürünleri ve ambalajlı meyve suyu tüketimini, birkaç haftalığına da olsa azaltmak için iyi bir zaman. Ayrıca, yeterli miktarda yüksek kaliteli protein aldığınızdan ve sebze tükettiğinizden emin olun. Tüketimini azaltmanızı önerdiğimiz gıdaların tümü, bağışıklık sisteminizi zayıflatacak şekilde yüksek oranda şeker ya da diğer birleşenler içeriyor.

2 TEMEL HİJYEN KURALLARI

Ellerinizi sık sık yıkayın. Elleri, sabun ve suyla 20 saniye yıkamak veya suyla sabuna ulaşamadığı noktada alkol bazlı bir el dezenfektanı kullanmak hastalanma riskinizi ya da eve grip mikrobu taşıma riskinizi önemli derecede azaltır. Dirençli mikropların üremesine neden olabileceği ve bazı kimyasallar içerdiği için antibakteriyel el dezenfektanları kullanmayın. Tokalaşmak yerine, kucaklaşmayı deneyin. Sarıllar mikrop kapma riskiniz çok daha düşüktür. Ayrıca gözlerinize, burnunuza ve ağızınıza dokunmamaya çalışın. Son olarak, grip belirtileri gösteriyorsanız, işe gitmeyerek evde kalın.

3 VİTAMİNLERİNİZİ ALIN

Doktorlar seyahat durumunda ya da salgın varken gripten korunmak için aşağıdaki gıda takviyelerini öneriyor. Hastalıktan korunmak için iki hafta kadar aşağıdaki vitaminlerden kullanın; Bitkisel bazlı A vitamini, çinko sitrato, C vitamini. Hamileler A vitamini kullanmayarak sadece her gün 2000 mg C vitamini ve 2000 mg D vitamini tüketmelidir.

4 DAHA ÇOK DİNLENİN

Yorgun bir vücut, bağışıklık sisteminizin gerektiği kadar çalışmadığı ve hastalanma riskinizin daha yüksek olduğu anlamına gelir. Bu grip dalgası geçene kadar kendinize en az 7, tercihen 8 saat uyumak için söz verin. İyi bir kitap ve sıcak bir bardak çayla (sadece sıcak çay yudumlamak bile sinüs enfeksiyonlarından korunmanızı destekler) yatağa girin ve ışıkları erkenden kapatın.

5 GRİP AŞISI

Grip aşısı yaklaşık yüzde 70-80 etkili ve aşı H1N1 ile Influenza B içerdiği için sizi gripten korur. Unutmayın, aşı olduktan ancak 10-14 gün sonra bağışıklık kazanırsınız. Grip vurgununa zaten maruz kaldıysanız ya da aşı olduktan sonraki 2 haftalık dönem içerisinde maruz kalırsanız, aşı işe yaramayabilir.

SERGİ

İSTANBUL'UN
SOKAK KÖPEKLERİ

İstanbul Araştırmaları Enstitüsü, İstanbul'un toplumsal tarihinin hemen her döneminde gündelik yaşamın önemli bir parçası olan sokak köpeklerinin, dini, siyasi ve sosyolojik dönüşümlerle değişen serüvenine ışık tutan bir sergiye ev sahipliği yapıyor: Dört Ayaklı Belediye: İstanbul'un Sokak Köpekleri. Küratörlüğünü Ekrem Işın'ın, danışmanlığını Catherine Pinguet'nin üstlendiği sergi, 19'uncu yüzyıldan 20'nci yüzyıla uzanan bir süreçte, fotoğraflar, seyahatnameler, kartpostallar, dergiler ve gravürler gibi malzemelerle, yüzyıllardır birlikte yaşadığımız, gündelik hayatımızda önemli rolleri olan bu mahalle sakinlerinin İstanbul'daki geçmişini izliyor.

27 Ekim 2016 -17 Mart 2017 Cuma, İstanbul
Araştırmaları Enstitüsü

ÜÇ TUTKU:
KİTAP KAHVE ÇİKOLATA

İnsan yaşamında vazgeçilmez yerleri olan üç tutku kitap, kahve ve çikolata, ilkinden sonra ikincisiyle tüm duyularımıza hitap ediyor. Tek bir festival çatısı altında bir araya gelen Üç Tutku: Kitap Kahve Çikolata Festivalinde ziyaretçiler çeşit çeşit kahveleri yudumlayarak, leziz çikolataları tadabilecek ve yayınevlerinin yeni kitaplarını inceleyerek, festivale konuk olan yazarlarla sohbet etme fırsatı yakalayacak. Festivali ziyaret edenler, katılımcıların düzenleyeceği atölyelere ücretsiz katılabilecek, sunumlardan ve ikramlardan tadabilecek. Her gün çeşitli workshoplar, müzik dinletileri, söyleşiler, imzalar düzenlenecek olan festivalde bu yıl konuk ülke İran olacak. "Bak. Bakmakla başlar her şey" teması üzerine kurgulanan festivalde bu yıl yok, yok.

31 Mart- 09 Nisan 2017, saat: 20:00,
Harbiye Askeri Müze ve Kültür Sitesi

TİYATRO

"AHUDUDU" SEYİRCİDE
UNUTULMAZ BİR TAT BIRAKACAK

Dünyanın en çok oynanan komedilerinden biri olarak tiyatro tarihine geçen "Ahududu" Tiyatrokarenin yeni yorumuyla, Nedim Saban imzasıyla sahnede! Dünyanın en büyük starları tarafından yorumlanan ve Cary Grant'ın başrolde oynadığı bir film olarak da bilinen Ahududu, Türkiye'de daha önceleri Suna Pekuysal, Vasfi Rıza Zobu, Ani İpekkaya gibi ustalar tarafından oynanmıştı. Oyunun yeni prodüksiyonunda başrollerde Suna Keskin ve Melek Baykal var. Oyunun diğer rollerinde Cem Güler, Halim Ercan, Dicle Alkan, Birol Engeler, Özgür Yetkin ve Bülent Seyran var. Çok güleceğiniz kesin ama bakalım, iki yaşlı kadının yalnızlığa buldukları çareyi beğenecek misiniz?
19 Şubat 2017, Saat: 18:00, Kadıköy Halk Eğitim Merkezi

ANABİLİM
ANAOKULLARINDA
Yabancı Dil Anadilimiz

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI

K. Ataşehir Kampüsü
Ataşehir Anadolu Lisesi
Ataşehir Ortaokulu
Ataşehir İlkokulu
Ataşehir Ana Sınıfı

Sancaktepe Kampüsü
Sancaktepe Ortaokulu
Sancaktepe İlkokulu
Sancaktepe Ana Sınıfı

Anaokulları
Suadiye Anaokulu
Dragos Anaokulu
Çekmeköy Anaokulu
Koşuyolu Anaokulu

Ataşehir Anaokulu
Esenşehir Anaokulu

☎ 415 00 00

www.anabilim.k12.tr

1987

2017

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI

30 yıl
Binlerce
İnci

www.anabilim.k12.tr